

HEBREERNE, KAPITTEL SYV ¹

 . . . kveld, og å høre Joyce synge. Visste dere at dette er et mirakel i seg selv? Denne lille jenta, hvordan kan hun tenke ut alt dette? Og hver kveld har hun en ny en til oss. Hvordan hun kan tenke ut alt dette, det er virkelig et lite geni. Herren velsigne dette barnet.

² Nå, i morgen, klokken halv tre hos begravelsesbyrået i Charlestown, Indiana. Vår kjære, avdøde søster, søster Colvin, vi gir henne den siste respekt og hilsen, hos—hos begravelsesbyrået og ved graven i morgen ettermiddag. En som en gang levde som dere gjør i kveld og er kommet til den andre siden av sløret, slik dere vil en dag. Og alle som ønsker å være med på gudstjenesten, vel, er velkomne. Det vil uten tvil være til stor hjelp for Colvin-familien, å vite at tabernaklet her, der de alle har gått på møte i så lang tid, og så videre, vil . . . Vi vil gjerne at dere kommer bort. Og jeg tror . . . vår kjære broder McKinney, han som talte i min brors begravelse, for mange år siden, har hoveddelen av begravelsen, og jeg er blitt spurt om å komme og hjelpe ham i denne—i denne begravelsen.

³ Nå, jeg var bare litt sen i kveld. Jeg har så mange jern i ilden, så jeg vet ikke hvilken vei jeg skal gå. Det er så mange telefoner, og disse bilulykkene og ulykker, og folk som ringer og kommer. Så jeg forlot nettopp Louisville for en liten stund siden, for å komme hit raskt, og etterlot meg mange sykebesøk som er virkelig presserende og må gjøres i kveld, antar jeg. Og be for oss nå idet vi går videre.

⁴ Og i morges kom jeg—jeg aldri til teksten min—min, til det 7. kapitlet av—av—av Hebreerbrevet. Og mens vi slår opp til det i kveld, ønsker jeg å komme med kunngjøringen om broder Graham Snellings møte, oppe i teltet her oppe, ved enden av Brigham Avenue. Om Herren vil, ønsker jeg å være tilbake onsdag kveld. Og der vil vi sette av en bestemt kveld som vi drar opp som en delegasjon, denne uken en gang, til å besøke broder Graham i møtet. Og han er en . . . sier: “Det er et godt oppmøte.” Og—og han vil sette pris på at vi kommer, for denne hjelpen. Broder Graham Snelling, hvem som helst av dere som er med på møtet, eller ønsker det, så er det rett ved enden av Brigham Avenue her oppe. Hvem som helst kan fortelle deg hvor det er. Teltet står helt på enden av lekeplassen. Han setter pris på samarbeidet deres. Fordi, vi som et tabernakel har forpliktet oss til å samarbeide med ham, ett hundre prosent, så vi prøver å hjelpe.

⁵ Nå, og snart kommer vi til stedet, om Herren vil, til det 11. kapitlet av Hebreerne, om et par kvelder, om Gud vil, og der tror jeg vi vil få en herlig stund også.

⁶ Åh, Herren velsignet oss denne morgenen på en fantastisk måte, hvordan Han utøste Sin Ånd over oss! Og nå i kveld forventer vi at Han gjør det igjen; og deretter onsdag kveld, og videre. Og—og kveldene jeg går glipp av, da vil broder Neville være her for å holde det gående, dersom jeg er ute.

⁷ Jeg vet aldri hva jeg kommer til å gjøre, du kan være her denne stunden, og i neste stund kan du bli kalt til California. Ser dere, du vet bare ikke hvor Herren vil sende deg. Det er derfor det er vanskelig for meg å planlegge reiseruter og si at vi vil—vi vil gjøre *det-og-det*. Jeg kan begynne å gjøre en bestemt ting, så sender Herren meg et annet sted. Skjønner? Så vi vet ikke akkurat hva Han vil gjøre. Men: “Om Herren vil”, sier vi. Og jeg tror vi blir instruert, eller får påbud om det i Bibelen: “Om Herren vil, vil vi gjøre *de-og-de* tingene.” Så hvis vi ikke klarer å få til avtaler som vi . . . eller holde avtaler, så føler vi at Herren kanskje ikke ville at det skulle skje.

⁸ Her om dagen ble vi forsinket, broder Roberson og broder Wood og meg selv. Og vi undret: “Hvorfor?” Vi satt der og kikket på et kart, la i vei, og vi kjørte femti miles rett tilbake nordover igjen på en vei. Og jeg har reist langs hovedveien siden jeg var omtrent femten år gammel. Og jeg lurte på hvordan i all verden jeg klarte det. Vi stod der, alle tre av oss. Vi har alle kjørt langs hovedveiene. Så rett på et kart, holdt oss på 130, kom gjennom Illinois og tok en liten, svak sving, og merket ikke at solen var bak oss i stedet for foran oss. Vi kjørte nordover i stedet for sørøver. Og det første vet dere, jeg krysset veien, jeg sa: “Dette er ikke den rette veien.” Så der og fant ut at vi hadde avviket fra vår vei med femti miles. Hadde kjørt rett tilbake . . . ? . . .

⁹ Så da vi kom tilbake, snakket vi—vi. Jeg sa: “Vet dere hvorfor? Vi . . . Herren kan ha latt oss ta denne omveien, for å unngå å komme i en fryktelig ulykke her nede et sted, som kan ha ført til noe annet. Vi vet at alle ting samvirker til det beste for dem som elsker Herren. Det er alt vi trenger å ha i tankene.”

¹⁰ Nå, i kveld begynner vi med en liten undervisningsleksjon. Og hvis jeg . . . Jeg tror ikke vi vil komme til, kanskje vi gjør det i kveld, til . . . Dette er det store kapitlet om undervisning om tiende, til menigheten. Og det er et stort emne som vi kunne snakket om i flere uker, om den ene tingen, hvordan Abraham betalte tiende til Melkisedek, og om det er nødvendig.

¹¹ Plager denne viften noen bak der? Vil dere heller at vi slår den av? Hvis den plager noen, blåser i ansiktet deres, noen av viftene. Hvis den gjør det, bare rekk opp hendene deres. Og, eller bare send en av møtevertene, send noen opp til broderen her, han vil slå den av for dere. Og jeg pleier å holde den litt unna meg selv; jeg blir varm, og jeg begynner å svette, så før du vet ordet av det, er jeg—jeg hes. Derfor er den på dere, slik at den ikke plager meg på noen måte. Vi ønsker at dere skal ha det komfortabelt nå.

Vi vil prøve å ikke ta for mye av tiden deres, men vil bare se rett inn i Ordet. Og før vi gjør det, la oss snakke til Forfatteren bare et øyeblikk.

¹² Nå, Himmelske Far, vi vet ikke hva som er i vente. Men det eneste vi vet og er overbevist om, er at gode ting ligger foran oss. For det er skrevet: “Intet øye har sett og intet øre har hørt, heller ikke har det kommet opp i menneskers hjerter, det som Gud har forberedt for dem som elsker Ham.”

¹³ Og vi ber om at Du vil åpne Himmelens luker i kveld, i Ditt forrådshus, og gi oss Ditt Ord, noe som vil være hensiktsmessig, noe som kan øke vår tro som kristne, og gjøre oss mer—mer grunnfestet i Evangeliet enn det vi var da vi kom inn. Gi det, Far. Må Den Hellige Ånd ta Guds Ord og overbringe Det til hvert hjerte etter som vi trenger. I Jesu Navn vi ber, Din elskede Sønn. Amen.

¹⁴ Nå, i morges sluttet vi ved det siste verset i det 6. kapitlet, så vi kan gå rett inn i det 7.

Dit Jesus gikk som en forløper for oss, og Han er blitt Øversteprest til evig tid etter Melkisedeks ordning.

¹⁵ Nå skal vi lese de tre første versene, eller de to første versene, eller de tre første versene, rettere sagt, av det 7. kapitlet, så vi kan få begynt med det samme.

For denne Melkisedek, konge i Salem, prest for Den høyeste Gud, møtte Abraham og velsignet ham, da han kom tilbake etter å ha nedkjempet kongene.

Til ham ga også Abraham tiende av alt, (der har du din tiende). Navnet hans kan for det første forklares som rettferdighetens Konge, . . . så Salems Konge, som betyr fredens Konge.

Han var uten far, uten mor og uten slektstavle, . . . ingen begynnelse . . . hans dager hadde ingen begynnelse, hans liv hadde ingen avslutning; men han er gjort lik Guds Sønn, som alltid er prest.

¹⁶ For et fantastisk utsagn! Nå må vi gå tilbake til Det gamle testamentet, for å grave fram disse gullkornene. Og, åh, hvor jeg elsker dem!

¹⁷ Dere vet, ute i Arizona pleide vi å grave etter gull. Og vi fant oss et passende landstykke, herr Mc Anally og jeg. Og vi så et sted der med tilsynelatende små grøfter, som hadde små sidegrøfter, det de kaller “utvasking”. Og jeg ville . . . Han fikk meg til å gå ned og gni sanden og “puh”, blåse på den. Så gni og “puh”, blåse på den. Og jeg lurte på hvorfor han gjorde det. Ble klar over det, ser dere, at når du blåser på sanden, vil den lette. Og alt, selv bly er lettere enn gull. Gull er tyngre enn bly. Så når du blåser, vil resten av metallene og sanden og skitten blåse bort, men gullet vil bli igjen på bakken. Derfor, hvis du får

noe vaskegull *her* oppe fra, viser det at det er en gullåre et eller annet sted der oppe. Regnet har vasket ut disse små bitene. Så da tar vi spisskakkene og så videre og graver opp fjellet nesten, for å prøve å finne dette gullet. Borer hull i bakken, graver dem ut. Setter ned dynamitt, sprenger det ned. Fortsetter å sprengte ut sjakter, går nedover til vi har funnet, for å finne hovedåren. Nå, det er det vi kaller "gullgraving".

¹⁸ Og i kveld prøver vi å ta Guds Ord, og bruke Det ved Den Hellige Ånds kraft, til å sprengte all likegyldighet og tvil bort fra oss, alle de små, lette, usikre tingene som bare ikke har noe fundament, ikke har noen betydning i livet vårt, vi ønsker å sprengte bort alt sammen, slik at vi kan finne denne herlige Åren. Den Åren er Kristus.

¹⁹ Og må Gud hjelpe oss nå idet vi leser og studerer i Hans Ord. I de tre siste, tidligere kapitlene, så og si, har vi snakket og hørt om Melkisedek, ulike steder.

²⁰ Nå, jeg tror Paulus gir den riktige tydingen.

For denne Melkisedek, konge i Salem, . . .

"Konge i Salem." Og en hvilken som helst lærd vet at Salem tidligere ble . . . Jerusalem tidligere ble kalt "Salem". Og Han var Jerusalems Konge. Følg med på Ham.

*. . . prest for Den høyeste Gud, (det er en forbeder),
møtte Abraham . . .*

Jeg ønsker å finne stamtavlen hans, denne store Mannen, så dere kan vite Hvem Han er først, og så vil . . . vil vi gå videre med historien.

*. . . og velsignet ham, da ham kom tilbake etter å ha
nedkjempet kongene.*

*Til ham ga . . . Abraham tiende . . . det første
forklares . . . rettferdighetens Konge, . . .*

Følg med nå: "Rettferdighet." Nå, vi har selvrettferdighet, vi har tilgjort rettferdighet, vi har forvrengt rettferdighet, alle slag. Men det finnes én ekte rettferdighet, og den rettferdigheten kommer fra Gud. Og denne Mannen var rettferdighetens Konge. Hvem kunne Han være?

²¹ Nå, Han var rettferdighetens Konge, Jerusalems Konge, rettferdighetens Konge, fredens Konge. Jesus ble kalt: "Fredens Prins." Og en prins er sønnen av en konge. Så, denne Mannen var fredens Konge, så da måtte Han være Faren til fredens Prins. Skjønner dere?

²² La oss nå se, se litt nærmere på slektstavlen Hans, for å se hvor vi går.

Uten far, . . .

Nå, Jesus hadde en Far. Tror dere det? Det hadde Han ja.

. . . uten mor, . . .

Jesus hadde en mor. Men denne Karen hadde verken far eller mor.

... uten slektstavle, ...

Han hadde ingen Han kom fra, ingen slektstavle. Han har alltid vært. "Uten slektstavle."

... hans dager hadde ingen begynnelse, ...

Han hadde aldri noe tidspunkt da Han begynte.

... hans liv hadde ingen avslutning, ...

Det kunne ikke være noe annet enn Gud. Det er alt Det kunne være.

²³ Nå, nå hvis dere vil legge merke til det når vi leser det neste verset. Skjønner? "Navnet Hans kan for det første forklares som rettferdighetens Konge." Det var ikke dit jeg ville. Det—det 3. verset:

... hans liv hadde ingen avslutning, men han er gjort lik Guds Sønn, ...

Nå, Han var ikke Guds Sønn, for hvis Han var en Sønn, hadde Han en begynnelse. Og denne Mannen hadde ingen begynnelse. Hvis Han var en Sønn, måtte Han ha både far og mor. "Og denne Mannen hadde verken far eller mor. Men Han var gjort lik Guds Sønn."

... som alltid er prest.

²⁴ Nå, dr. Scofield prøver å si at: "Det var et prestedømme, kalt: 'Det melkisediske prestedømmet.'"

Men jeg ønsker bare å se litt nærmere på det med deg et øyeblikk. Hvis det var et prestedømme, så måtte det ha en begynnelse, og det måtte ha en ende. Men: "Dette hadde verken noen begynnelse eller ende." Og han sa ikke at han møtte et prestedømme. Han møtte en Mann og kalte Hans Navn "Melkisedek". Han var en Person, ikke en denominasjon, ikke et—et—et prestedømme eller et farskap. Han var absolutt en Mann med Navnet Melkisedek, som var Jerusalems Konge. Ikke et prestedømme, men en Konge uten en far. Prestedømmer har ikke far. "Og denne Mannen var uten far, uten mor, hans dager hadde ingen begynnelse og hans liv hadde ingen avslutning." Nå, Guds Sønn . . .

²⁵ Hvem var dette, dette var Jehova. Dette var Allmektige Gud Selv. Det kunne ikke være noen andre.

²⁶ Nå, merk dere: "Han lever for evig." Han har et vitnesbyrd her at: "Han lever. Han dør aldri." Han gjorde aldri . . . Han var aldri noe annet enn levende. "Han lever for evig."

²⁷ Nå, Jesus ble gjort lik Ham. Nå, grunnen til at det er en forskjell mellom Gud og Jesus: Jesus hadde en begynnelse; Gud hadde ingen begynnelse. Melkisedek hadde ingen begynnelse, og

Jesus hadde en begynnelse. Men Jesus var gjort lik Ham. “En prest, som lever for evig.”

²⁸ Nå, da Melkisedek var på jorden, var Han ikke annet i verden enn Jehova Gud manifestert ved skapelse, Han var her som et teofani. Abraham møtte Ham en gang i teltet sitt. Og som vi sa i morges: “Abraham gjenkjente Ham. Og Han fortalte Abraham hva Han skulle gjøre, fordi Han ville ikke la verdens arving være uvitende om hva Han var i ferd med å gjøre.”

²⁹ Må jeg få stanse her et øyeblikk, å si: Gud har fremdeles den samme oppfatningen om Sin Menighet. Dere er ikke mørkets barn. Dere er Lysets barn. Og det . . . vi som . . . “Salige er de ydmyke, for de skal arve jorden.” Og ville den Gud, Som handlet mot—mot Abraham, som skulle arve jorden . . . Og Han sa: “Jeg vil ikke skjule disse tingene for mannen som skal arve jorden.” Hvor mye mer vil Han åpenbare Sine hemmeligheter for Sin Menighet som skal arve jorden!

³⁰ Daniel sa: “På den dag skal de fare omkring, kunnskapen skal bli stor.” Og han sa: “De vise skal kjenne sin Gud på den tid, og skal gjøre storverk på den tid. Men de onde vil ikke kjenne Himmels Gud.” De kjenner Ham i en form og i et ritual, som den første leksjonen vår sa, men de kjenner Ham ikke ved fullkommenhetens vei.

³¹ Og Gud kan kun arbeide gjennom fullkommenhet, fordi Han er fullkommen. Velsignet være Hans Navn! Det må være en fullkommen kanal som Gud arbeider gjennom, fordi Han kan ikke gjøre noe annet enn å arbeide gjennom fullkommenhet. Han kan ikke tilsmusse Seg Selv på noen måte. Og det var derfor Jesus kom for å ta bort syndene våre, slik at vi kunne bli fullkommengjort, så Gud kunne arbeide gjennom Sin Menighet. Det er der hemmeligheten ligger.

Det er der verden er blind. Det er der de ønsker å si at: “Du har mistet forstanden.” Det er der de ønsker å si: “Du vet ikke hva du snakker om.”

Fordi: “Herrens ting er dårskap for denne verdens visdom. Men verdens ting er kjødelig for den troende.” Så, du er en annerledes person, du lever i en annen sfære. Du er ikke lenger av denne verden. Du har gått over fra dettet livet inn i et nytt Liv.

³² Derfor åpenbarer Gud, ikke for verden, ikke for psykologen, ikke for de utdannede forkynnerne, men for de ydmyke av hjertet. Hans folk som er ydmyke, Han vil åpenbare hemmelighetene i Guds store ting for dem. Ser dere det?

³³ Nå, nå, Abraham skulle arve verden. Gjennom . . . Abrahams Ætt skulle alle nasjoner bli velsignet. Så Gud kom ned og snakket med ham, i en Manns skikkelse.

Nå, Gud har alltid vært på jorden. Gud har aldri forlatt jorden. Hvis Han noensinne skulle forlate jorden, så vet jeg ikke

hvordan det ville gå med den. Men Gud har alltid vært her i en eller annen form. Åh, prise Hans Navn!

³⁴ Han var med barna i ørkenen, da de kom ut av Egypt, i form av et Lys. Han talte til Abraham i en Mann skikkelse. Han talte til Moses i en Manns skikkelse. Han talte til Menigheten i en Manns skikkelse, Hans Sønn, Kristus Jesus.

Og Han taler gjennom Sin Menighet i dag, gjennom den levende Guds salvede Menighet, gjennom leirkar. “Dere er greinene. Jeg er Vintreet.” Gud taler fremdeles, og verden ser Jesus slik dere presenterer Ham. Det er slik verden ser . . . “Dere er skrevne brev, lest av alle mennesker.” Livet ditt forteller hvem du er.

³⁵ Nå, så her er Abraham på vei tilbake. Vi skal gå tilbake og lese om ham om et par øyeblikk, i 1. Mosebok. I det 14. kapitlet av 1. Mosebok, tror jeg det er. Åh, hvor vakker historien her er! Nå, vi kjenner alle til Abraham, hvordan Gud kalte ham ut av landet Kaldea og byen Ur, og sa til ham at han skulle atskille seg fra de han omgikk.

Gud kaller menn og kvinner, Han kaller til en atskillelse.

³⁶ Nå, det er det som er problemet med menighetene i dag, de vil ikke atskille seg fra de gamle, kjødelige troen- . . . ikke-troende. Det er derfor vi ikke kan komme videre. Vi bare kommer inn i den kjødelige strømmen, og vi—vi sier: “Åh, Jim er en bra kar, selv om han drikker. Hvis han . . . Og jeg går med ham til biljardhallen, men jeg spiller ikke biljard. Jeg—jeg—jeg går sammen med henne til festen. De forteller skitne vitser og så videre, men jeg forteller ingen.”

³⁷ “Kom ut fra dem.” Det er riktig. “Atskill dere. Rør ikke ved deres urene ting, og Jeg vil ta imot dere”, sier Herren. “Dra ikke i samme åk med vantro, dra ikke i fremmed åk med dem.” Ikke gjør det. Atskill deg.

³⁸ Og Gud kalte Abraham til å atskille seg fra alle slektningene sine og å gå med Ham. Broder, noen ganger betyr det å forlate en menighet. Det betydde det for Paulus. Han måtte forlate menigheten sin. Betydde det for mange. Noen ganger betyr det å forlate hjemmet sitt. Noen ganger betyr det å forlate far og mor og gi avkall på alt. Jeg mener ikke å si at det gjør det hver gang, men noen ganger gjør det det. Det betyr at du må ta alt mellom deg og Gud og gå med Ham alene. Åh, det velsignede, skjønn samfunnet, det fellesskapet du får når du atskiller deg fra tingene av verden og de kjødelige troende som gjør narr av deg og går alene med Kristus!

³⁹ Hvor mange ganger jeg har takket Gud! Han sa: “Jeg vil gi dere fedre og mødre i denne nåværende verden. Jeg vil gi deg venner og bekjente. Og Jeg vil aldri forlate deg, Jeg vil heller aldri svikte deg. Selv om hele verden snur ryggen til deg, vil Jeg gå med deg til veis ende.”

40 Hvilket velsignet privilegium, at mennesket har fått den utfordringen å følge Herren Jesus, å atskille seg fra alle sine kjødelige kjenninger, for å følge Herren! Og hvis en person tilsynelatende ikke oppfører seg ordentlig og ikke har en kristen fremtreden, men elsker de kjødelige tingene, så er det best for deg å finne en annen partner med det samme. Det er riktig. Og hvis ingen vil gå med deg, er det En som har lovet å gå med deg. Det er den velsignede Herre Jesus, Han vil gå med deg.

41 Gud sa til Abraham: "Atskill deg." Og akkurat så menneskelig som Abraham var, så tok han faren sin med seg, han tok sin brors sønn med seg, nevøen sin; alle fulgte med ham. Og Gud velsignet ham ikke før han gjorde det Gud sa han skulle gjøre.

42 Jeg sier ikke at du ikke er en kristen. Det, jeg ukristeliggjør ikke noen. Men jeg vil si dette, at hvis Gud ba deg om å gjøre noe, vil Han aldri velsigne deg før du gjør det. Jeg er på talerstolen i kveld med en av de tingene hengende over meg. Møtene mine har ikke vært det de burde ha vært de siste to årene. Det er fordi jeg har sviktet Herren. Han ba meg om å: "Dra til Afrika og deretter til India." Her er det, skrevet rett her, bak i denne Boken, her og nå.

43 Møtearrangøren ringte meg, sa: "Ikke tenk på afrikanerne. India er klar."

44 Den Hellige Ånd møtte meg, sa: "Du skal reise til Afrika slik Jeg sa til deg."

45 Og det gikk ett år til. Og møtearrangørene . . . Jeg glemte Det. Han sa: "Vi reiser til India. Billettene er her allerede."

46 Jeg dro, glemte Det helt til jeg kom til Lisboa. En natt trodde jeg at jeg skulle dø. Neste morgen begynte jeg å gå mot badet, for å ta et bad. Åh, jeg var så syk at jeg knapt kunne stå oppreist. Der hang det Lyset der på badet, sa: "Jeg trodde Jeg ba deg om å: 'Dra til Afrika først.'"

47 Det har gått gradvis nedover med møtene mine siden det tidspunktet. Selv om jeg dro til India, med nesten en halv million som stod der, men det var ikke å gjøre det Gud sa jeg skulle gjøre. Jeg føler at møtene mine aldri vil bli en suksess før jeg går rett tilbake og retter opp i den tingen. Uansett hva jeg gjør, er det Afrika først, for du er nødt til å gjøre det. Der ligger Guds Evige Ord, liggende der. Jeg visste bedre enn det. Men jeg er nødt til å gå tilbake. Og jeg føler at dette kommende året er tidspunktet da jeg vil krype ut av skallet, ved Herrens hjelp.

48 Dette herlige, gamle Evangeliet som har vokst langsomt, som et eiketree, men jeg tror hun straks er klar til å strekke ut greinene sine nå. Jeg tror det, dette store Budskapet og store ting, jeg tror at Herren vil la oss ryste verden igjen til Guds ære.

49 Du er nødt til å gjøre det Gud sa du skulle gjøre. Og Abraham fortsatte videre, tok slektningene sine med seg. Han elsket dem. Det er den menneskelige delen. Men etter en stund, etter en tid, døde faren hans, og han begravde ham. Så hadde han nevøen sin, så oppstod det uenigheter og diskusjoner. Og til slutt gjorde Lot sitt valg og dro ned til Sodoma. Og legg merke til Abraham, han kranglet ikke med Lot. Han sa: "Vi er brødre. Vi må ikke krangle. Men løft ditt hode og gå hvor enn du vil. Hvis du går østover, vil jeg gå vestover. Går du nordover, vil jeg gå sørøver." Det er den kristne holdningen, vær villig til å gi den andre den beste delen av avtalen. Tilby ham alltid det, la ham ta sitt valg.

50 For hvorfor? Hva fikk Abraham til å gjøre det? Han visste at Gud hadde lovet ham at han ville arve alt sammen uansett. Amen. Så, derfor, et telt eller en hytte, hvorfor skulle vi bekymre oss? Alt sammen tilhører oss. "Salige er de ydmyke, for de skal arve jorden." Alt sammen tilhører oss. Gud sa det. Så gi mannen førstevalget, hvis han ønsker det. Kanskje det er alt han noensinne vil få. Men alt sammen tilhører dere, frelsens arvinger ved løftet. Alt sammen er deres.

51 Så, Sarah, den vakreste kvinnen i landet, hun satt der oppe på fjellsiden med mannen sin slik hun skulle gjøre. Hun, enkel, vel, kan ha kledd seg i enkle kaliko-kjoler, eller hva enn du vil kalle det. Mens fru Lot kledde seg opp som en millionær. Og mannen hennes var borgermester i byen. Han var en dommer som satt i porten. Hun hadde alt; var med i alle syklubbene og kortklubbene som var i Sodoma og Gomorra. Men Sarah var mer fornøyd med å leve med mannen sin under magre kår, og vite at hun var i Guds vilje, enn å nyte rikdommene fra, eller rikdommens fornøvelser for en tid. Det er riktig. Det er da Gud kommer på besøk.

52 Og en dag, du, like så sikkert som du velger feil vei, så vil det innhente deg en dag. Du tror kanskje at det vil gå bra. Du tror kanskje at du kommer unna, men du gjør ikke det. Det kan se ut som det er helt skjult, men det er ikke skjult. Gud vet alt. Han vet om du virkelig mener din bekjennelse eller ikke. Han vet om du virkelig mener at du tror på Ham og er frelst og tatt imot Ham, og du er død for tingene av verden, og du er levende i Kristus. Han vet det.

53 Nå, vi legger merke til Abraham, jeg vil at dere skal merke dere denne ekte ånden. Åh, hele den velsignede tingen her er nåde. Jeg vil at dere skal lese med meg fra det 14. kapitlet av 2. Mosebok, bare et øyeblikk.

54 Nå, det første som skjedde da de kom ned dit, var at Lot kom i vanskeligheter. Hvorfor? Han var ute av Guds vilje. Og hvis du kommer i vanskeligheter når du er i Guds vilje, vil Gud hjelpe deg ut. Men hvis du er i vanskeligheter ute av Guds vilje, så er det bare én ting å gjøre, komme tilbake i Guds vilje igjen.

55 Nå, alle kongene slo seg sammen, og de tenkte at slettene der nede var vannrike, og de ville bare dra ned og ta lille Sodoma, Gomorra, overta det. Og det gjorde de. Og da de dro ned og tok det over, tok de Lot med seg.

56 Jeg vil at dere skal legge merke til Kristi Ånd her i Abraham. Legg nå merke til det 14. verset.

Og da Abraham hørte at hans bror... (Forstår dere?) ... hans brorsønn var tatt til fange, væpnet han sine veltrente tjenere, som var født i hans eget hus, tre hundre og atten, og forfulgte dem helt til Dan.

57 Åh, hvilken velsignet tanke om nåde! Abraham, da broren hans, selv om han var falt fra nåden, selv om han var i en frafallen tilstand; da han hørte at verden hadde grepet ham, og hadde tatt ham til fange og ført ham bort for å drepe ham, så handlet Abraham ved Kristi Ånd. Han kom og væpnet alle sine menn som var født i hans hus og satte etter dem og jagde dem på flukt helt til Dan. Og Dan er den ytterste delen av Palestina: "Dan til Beer-Sjeba", fra den ene enden til den andre. Og det er et bilde på Kristus, da Han så at verden hadde tatt ... hadde falt, så Han jagde fienden på flukt til enden, for å få tilbake Adams falne rase.

58 Jeg vil at dere skal legge merke til det neste verset, hvor vennlig Ånden taler gjennom ham her. Ja vel, det 15. verset nå.

Så kom han tilbake med alt (alt) som var av verdi, og han hadde også med seg sin brorsønn Lot, og alt han eide, sammen med kvinnene og resten av folket.

59 Da Abraham satte etter fienden som hadde tatt broren hans, forfulgte han ham over hele nasjonen, til Dan, og brakte tilbake alt som han hadde mistet i fallet.

60 Hvilket vakkert bilde på Kristus, Som hørte fra Himmelen at vi var fortapt og kom og jagde fienden på flukt, helt til helvete, og fikk tak i de fortapte sjelene og brakte oss tilbake og førte oss tilbake til alt som vi hadde før fallet! Vi, frafalne, vi som var født til å være Guds sønner, som er fordervet til djevelens sønner, og gjort ... gått etter tingene av verden, og gjort galt og blitt grådige som Lot, og solgt førstefødselsretten vår og gått etter tingene av verden. Kristus kom ned. Selv om vi var falt; Gud visste fra begynnelsen hvem som ville bli frelst og hvem som ikke ville bli det, derfor kom Han ned og forfulgte fienden gjennom liv, gjennom død, gjennom paradiset, inn i helvete. Og hele veien fra Herligheten til helvete og tok over helvetes krefter og tok nøklene bort fra djevelen og stod opp igjen og gjenopprettet menneskeslekten, slik at han kan bli sønner og døtre av Gud igjen.

61 Ser dere Ånden i Abraham der, Kristi Ånd som fulgte ham?

62 Nå vil jeg at dere skal følge med litt videre, idet vi leser.

Kongen i Sodoma dro ut for å møte ham i Slettedalen, som er Kongedalen, da han hadde kommet tilbake etter å ha slått denne kongen Kedor-Laomer, og kongene . . . var sammen med ham.

63 De dro ut. Kongen i Sodoma ble ført tilbake. Broren hans ble ført tilbake. Barna ble ført tilbake. Og her dro kongene ut for å møte ham. Og her er også det jeg ønsker å komme til, budskapet nå. Følg med her.

Da—da kom Melkisedek, kongen i Salem, (Jerusalems Konge, fredens Konge) med brød og vin. Han var prest for den Høyeste Gud.

Han velsignet ham og sa: Velsignet være Abraham av Den Høyeste Gud, Han som eier himler og jord.

64 Melkisedek, Kongen i Salem, presenterte Seg også for de andre kongene. Og legg merke til, slaget var over, Guds Ånd i Abraham, av Kristus, som hadde ført tilbake sin falne bror, gjenopprettet ham så tilbake til sin rettmessige stilling, til alt han hadde tapt. Han hadde ført det tilbake. Og da han hadde gjort det, hadde Han brød og vin med ut, nattverden. Kan du ikke se Hvem denne Melkisedek var? Det var Gud. Hadde med nattverden ut, etter slaget.

65 La oss nå slå opp igjen, i Matteus 26,26, ganske raskt, og se hva Jesus sa om det her. I Matteusevangeliet, det 26. kapitlet og også det 26. verset, vil vi lese litt her. Ja vel, Matteus 26,26.

Så kom Jesus sammen med dem til et sted som kalles Golgata, Golgata, eller, Getsemane, (mener jeg,) og sa til sine disipler: Sett dere her mens Jeg går bort der for å be.

66 Jeg tror jeg har feil Skriftsted. Matteus, det tju- . . . 26. verset av det 26. kapitlet. Hvis noen har det, så les det for meg, hvis dere—hvis dere kan finne det. Bare et øyeblikk. Dette er et vakkert bilde her. Jeg vil ikke at dere skal gå glipp av det. Her er vi. Der har vi det, søster.

Mens de holdt måltid, tok Jesus brødet, og velsignet det, . . .

Hva var det? Slaget var over.

. . . brøt det, ga det til disiplene sine og sa: Ta, og et! Dette er mitt legeme.

67 Ser dere Melkisedek? Hundrevis av år tidligere, da Han møtte Abraham, etter at slaget var over, ga Han brød og vin. Og her gir Jesus disiplene, etter at Hans harde kamp var over, ga Han dem brød og vin. Følg med. Ta en titt på fremtiden som Kommer.

Så tok han begeret, og—og takket og ga dem og sa: Drikk alle av den!

Dette er mitt blod, den nye pakts blod, som utgytes for . . . syndenes og til syndenes forlatelse.

Men Jeg sier dere, fra nå av og til den dag jeg drikker den på ny med dere i min Fars rike skal jeg ikke drikke av fruktens vintre.

68 Vi er i kampen nå. Vi går etter vår falne bror, som Gud før verdens grunnleggelse så og forutbestemte til Evig Liv. Og tingene av verden har fanget ham i en virvelvind. Han er ute i foreninger og klasser, ham og hans kone, går fram og tilbake i gatene, røyker og drikker og fester, prøver å finne fred. Og Kristi Ånd er i oss, som Den var i Abraham, vi har gått etter ham. Med hele Guds rustning, omringet av Guds Engler, har vi gått for å bringe tilbake vår falne bror.

69 Og når kampen endelig er slutt, vil vi møte Melkisedek igjen, velsignet være Gud, Som velsignet Abraham der, og ga ham velsignelsen og ga ham brød og vin, nattverden. Og når kampen er over, vil vi møte Ham. Vi som er arvinger til Abrahams løfte, medarvinger med Kristus i Riket, skal møte Ham ved veiens slutt og ta brød og vin igjen, når kampen er over.

70 Hvem er denne Melkisedek? “Den Ene som ikke hadde noen far, hadde ingen mor, hans dager hadde ingen begynnelse, hans liv hadde ingen avslutning.” Han vil være Der for å gi nattverden igjen. Får dere tak i det?

71 Når vi stanser opp på bestemte kvelder, når vi kommer sammen og tar nattverd fra forkynnernes hender, som symboliserer at vi tror på døden, begravelsen og oppstandelsen til Herren Jesus, at det sløret, Hans kropp som Han var tilslørt i, Gud, vi tar det, som representerer at: “Vi er døde for verdens ting og blitt født på ny av Ånden.” Og vi vandrer med Kristi Legeme, alle de troende sammen.

72 Når den store kampen er avsluttet, og vi kommer opp igjen med Kristus, vil vi ta nattverden med Ham i Guds Rike på nytt; og spise kjøttet og drikke vindruens blod igjen, i Guds Rike. Åh! Der er Melkisedek. Det var Hvem Han var.

73 La oss nå lese bare litt mer om Ham her, det 18. verset.

Da kom Melkisedek, kongen i Salem, med brød og vin. . . (Får du tak i det?) . . . Han var prest for Den Høyeste Gud.

Han velsignet ham og sa: Velsignet være Abraham av Den Høyeste Gud, han som eier himler og jord.

Han velsignet ham, . . . Han velsignet . . .

Lovet være Den høyeste Gud, Han som har overgitt dine fiender i din hånd. Og han ga ham en tiendedel av alt.

Han betalte tiende til Melkisedek. Abraham ga Ham en tiendedel av byttet.

⁷⁴ Nå vil jeg at dere skal merke til her idet Paulus fortsetter, som gir en bakgrunn for den kommende leksjonen nå.

Kongen i Sodoma sa da til Abraham: Gi meg folket, så kan du beholde godset.

Nå, kongen i Sodoma sa: “Nå, bare gi meg tilbake undersåttene mine, så kan du ta det som er av verdi.”

Men Abraham sa til kongen i Sodoma: Jeg har løftet min hånd til HERREN, Den høyeste Gud, . . .

El Elyon, “Han som eier himler og jord”, der.

. . . høyeste Gud, Han som eier himler og jord,

til tegn på at jeg ikke skal ta imot noen ting, fra en tråd til en skorem, . . .

Han hadde ikke en stor kampanje for å samle inn penger. Han ville kun ha sin falne bror.

. . . ikke én ting av det som er ditt, så du ikke skal si: Jeg har gjort Abraham rik.

Jeg vil bare ha det de yngste mennene har spist, og den delen som tilfaller de mennene som var med meg, . . .

⁷⁵ Nå, jeg vil at dere skal legge merke til, Abraham sa: “Jeg skal ikke ta imot noen ting, fra en tråd til en skorem.” Han utkjempet ikke krigen for å tjene en masse penger. Og virkelige, ekte kamper utkjempes ikke med egoistiske motiver. Kriger utkjempes ikke for penger. Kriger utkjempes for—for motiver, for prinsipper. Menn utkjemper kriger for prinsipper. Og da Abraham dro ut for å få tak i Lot, dro han ikke ut fordi han visste at han kunne beseire kongene og ta alle eiendelene deres, han dro ut for prinsippet om å “redde sin bror.”

⁷⁶ Og en hvilken som helst forkynner som er sendt ut under Himmelenes Guds inspirasjon, vil ikke gå for penger; han vil heller ikke gå for å danne store menigheter, han vil heller ikke gå for å inspirere denominasjoner. Han vil kun gå for ett prinsipp, og det er: “Å bringe tilbake sin falne bror.” Enten han får ett øre i kollekten eller om han ikke gjør det, det vil ikke spille den minste rolle for ham.

⁷⁷ Som jeg sier: “Ekte kriger blir kjempet og utkjempet for prinsipper og ikke for penger.” Og menn og kvinner som blir medlem av menigheten og går i menigheten for å bli populære, fordi *Jones-familien* hører til der, eller de bytter menigheten sin fra en liten menighet til en stor menighet, så gjør du det med et egoistisk motiv og det rette prinsippet er ikke bak det. Du burde være villig til å stå i kampfronten.

78 I dette tabernaklet her, når ting går galt, og dere menn og dere kvinner flykter og går til et annet sted, eller uteblir til uenigheten eller bråket er over, det er noe galt med opplevelsen deres. Riktig.

79 Vi har en skikk her. Vi har en—vi har en ordning her. Denne menigheten er grunnlagt på Bibelens prinsipper. Hvis det er noen her inne som ikke oppfører seg riktig, og du mener at de ikke gjør det, så gå til ham og snakk med ham. Hvis du ikke kan bli forsonet med ham, så ta med deg en broder, en eller to til. Hvis han ikke vil forsones da, så fortell det til menigheten. Og menigheten lar ham gå, har ikke noe mer fellesskap med ham. Og Jesus sa: “Hva enn dere løser på jorden, vil Jeg løse i Himmelen.”

80 Det er derfor dere har så mye vanskeligheter, fordi dere ikke følger Bibelens prinsipper. Hvis noen i menigheten forårsaker uro, eller noe går galt, er det ikke din plikt å snakke om den mannen eller den kvinnen. Det er din plikt å gå til den mannen eller kvinnen og påpeke feilen for ham. Og hvis han ikke vil høre på deg, så ta med deg noen andre. Vil han ikke høre på det, så løser menigheten ham. Jesus sa: “Det dere løser på jorden, vil Jeg løse i Himmelen. Det dere binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen.” Det er menighetens makt.

81 Her for ikke lenge siden, en god forkynnervenn av meg, han hadde en sønn, og denne sønnen hadde gått i menigheten, hans egen menighet. Han kom til et punkt der han begynte å gå ut med ei ung jente som røykte og drakk og lagde bråk. Predikanten sa: “Selvsagt er det hans sak.” En veldig nær venn av meg, og en fin gutt. Men han ble helt forelsket i en ung kvinne; og hun hadde vært gift, hadde noen barn, mannen hennes levde. Han var redd for at de skulle få . . . at gutten ville gifte seg med henne. Så, broderen var helt fortvilet. Og han sa til meg: “Broder Branham, jeg vil at du skal gå til *den-og-den* gutten min. Jeg vil at du skal snakke med ham.”

82 Jeg sa: “Broder . . .” Jeg nevnte nesten navnet hans. “Du har en bedre måte. Ikke send meg. Hvis gutten ikke lever riktig, og menigheten har sett ham gjøre galt, da er det opp til menigheten å ta seg av denne saken. Det er menighetens ansvar. Og menigheten går bort og snakker med ham.”

83 Så han tok med seg en broder, og gikk over og snakket med ham. Og han svarte broderen, lot ham vite at han passet på sine egne saker, at han burde gjøre det samme. Han tok med seg en broder til, to til, to diakoner gikk over og snakket med gutten. Han ville ikke høre på det. De fortalte det til menigheten. Og han kom ikke på flere kvelder, for å bli forsonet med menigheten etter at hans synder hadde blitt fortalt foran menigheten. Da løste menigheten ham.

84 Og omtrent en måned senere ble han slått ned med lungebetennelse, og legen sa: “Det er ikke en sjanse i verden for

at han overlever.” Da krøp han tilbake. Gud vet hvordan han skal gjøre det.

⁸⁵ Vi prøver å gjøre det på egenhånd, “Åh, du burde sparke *Den-og-den* ut av menigheten. Du burde gjøre *dette, det* eller *hint*.” Har dere gjort deres del som en menighet i forhold til det? Slik er det. Det er måten å få dem til å krype tilbake, overlate dem til djevelen en gang.

⁸⁶ Hva sa Paulus om denne mannen der nede som levde med stemoren sin? De kunne ikke få ham forlikt. Sa: “Overlat ham til djevelen.” Se hva som skjer. Og i neste brevet Paulus skrev, hadde denne mannen rettet opp i livet sitt. Ja visst. Gud har en måte å gjøre disse tingene på, hvis vi bare vil følge reglene Hans.

⁸⁷ Hvis noe går galt i menigheten, hvis det er blant forsamlingen, hver enkelt av dere brødre. Hvis i diakonstyret, en av dere diakoner ikke oppfører dere rett, så kommer de andre diakonene og har møte, prøver å forlike broderen, forteller ham hva han gjør; eller en av dere medlemmer, hva enn dere er. Så skal det presenteres for ham. Hvis han ikke vil gjøre det, så gå og fortell pastoren. Da er han løst fra menigheten, og la ham da være som en hedning og en toller. Følg så med på at Herren begynner å arbeide med ham. Ser dere, det er da han kommer til seg selv. Det er da han kommer krypende tilbake. Men vi prøver å gjøre det selv, vet dere, prøver å gjøre . . . alt slik vi skulle gjøre det, nå, vi vil aldri lykkes.

⁸⁸ Nå, denne Melkisedek, Salems Konge, Prins, Prest for Den høyeste, møtte Abraham og velsignet ham. Og ga Ham sin tiende, Abraham gjorde det. Og Han var Salems Konge. Og Han bar fram brød og vin, nattverden, og ga det til Abraham etter kampen, etter at mennene hadde blitt beseiret.

⁸⁹ Nå, “Alle kriger”, som jeg sa, “blir utkjempet for prinsipper.” Nå, hvis du har en liten krig i menigheten, må det være det rette prinsippet. Du må kjempe for den rette tingen. Og hvert medlem av menigheten skal gjøre det. Nå, denne undervisningen er for menigheten. Det er derfor vi er her. Det er derfor jeg står her. Det er det Guds Ord er for, er for menigheten.

⁹⁰ La aldri noen ting hindre denne menigheten. Hvis det skjer, er dere skyldige, hver enkelt av dere. Og du, i de forskjellige menighetene deres, hvis noe går galt i menigheten din, er du skyldig, fordi du er tilsynsmannen for den menigheten. Det er ikke opp til pastoren. Det er ikke opp til diakonstyret. Det er opp til deg, deg som enkeltmenneske, å gå til den broderen og se om du kan få ham forlikt. Hvis ikke, så ta med deg to eller tre til, kom så tilbake. Vil han ikke høre på det, så fortell det til menigheten. Da er han bortvist fra Guds Rike. Gud sa: “Dersom dere viser ham bort der, vil Jeg vise ham bort Her, hvis dere har gått gjennom denne ordningen.” Da vil Han slippe djevelen løs på ham til byggingen . . . kroppens ødeleggelse. Og da vil han

komme tilbake. Det er riktig. Det er måten å få ham til å komme tilbake på. Hvis han er et Guds barn, vil han komme tilbake. Hvis han ikke er det, vel—vel, så vil han fortsette, og da vil djevelen sende ham til sitt sted for alltid.

⁹¹ Nå, motivene bak det. Hvis det er et annet sammenheng, så er det annerledes. Men, hvis denne mannen her er skyldig! Og Lot hadde dratt ned og hadde falt fra, selv om han var en hebreer. Han hadde dratt ned og var frafallen. Han var i nåden, men han hadde falt fra den. Og da han dro ut . . . Og Lot—Lot ble frelst. Tro aldri at Lot ikke ble frelst. Han ble det. Fordi, hele tiden da han var på feil plass, sier Bibelen at: “Sodomas synder plaget hans rettfærdige sjel dag etter dag.” Nå, hans kjød gjorde en ting. Og hva var hans ende? Han førte med seg mer skam. Hans kone ble en saltstøtte. Han fikk barn med døtrene sine. Så, dere kan se hvilken skam det førte med seg, fordi han hadde falt fra nåden og ble aldri restaurert tilbake. Og Gud måtte ta ham bort fra jorden.

⁹² Men han var likevel en fallen broder, og Abraham gjorde alt han kunne for å bringe ham tilbake igjen. Og Ånden som var i Abraham, er Kristi Ånd som er i menigheten i dag. Uansett hva broderen har gjort, vil du gjøre alt du kan for å bringe ham tilbake til Kristi fellesskap igjen. Uansett hva han har gjort, vil du prøve hardt.

⁹³ Nå, vi vil legge merke til her igjen nå, idet vi går videre med denne leksjonen om denne Melkisedek, denne store Presten i Salem, og Han som eier Himler og jord. Nå, først:

Han var uten far, uten mor og uten slektstavle. Hans dager hadde ingen begynnelse, og hans liv hadde ingen avslutning, men han var gjort lik Guds Sønn, som alltid er prest.

Følg med nå. Han var ikke Guds Sønn, Han var Sønnens Gud. Han var ikke Guds Sønn, Melkisedek var ikke det, men Han var Faren til Guds Sønn.

⁹⁴ Nå, denne kroppen som Han hadde, hadde Han skapt. Den hadde ikke blitt brakt fram gjennom en kvinne. Så med den skapte kroppen, kunne Han ikke . . . En kropp Han hadde lagd Selv, for å åpenbare Seg Selv.

“Ingen kan noensinne se Gud. Gud er en ånd.” Dødelige øyne ser ikke de tingene, med mindre det er i form av Ildstøtten, eller hva enn det var, eller i form av et vesen som de har sett i en visjon. Men . . . Gud må åpenbare Seg Selv på en eller annen måte. Og Gud åpenbarte Seg for Abraham i en manns skikkelse. Han åpenbarte Seg for Moses i en manns skikkelse. Han åpenbarte Seg for Israels barn i form av en Ildstøtte. Han åpenbarte Seg for Johannes Døperen i form av en due. Ser dere, Han åpenbarte Seg i de formene.

Da Han åpenbarte Seg i en Manns skikkelse, som Kongen av Salem; av Jerusalem; ikke av det jordiske Jerusalem, men det

Himmelske Jerusalem. Han åpenbarte Seg i den skikkelsen. Han var gjort “lik” Guds Sønn.

⁹⁵ Nå, Guds Sønn måtte komme gjennom en kvinne, for å bli skapt her; ved en kvinnes morsliv, fordi døden kom av den samme tingen.

⁹⁶ Og Han kunne ikke komme gjennom skapelsen som Gud gjorde i begynnelsen. Da Gud skapte mannen i begynnelsen, hadde ikke kvinnen noe med det å gjøre. Gud sa bare: “La det bli”, og en mann kom fra støvet. Han kalte ham, uten at noen kvinne hadde noe med det å gjøre. Men, kvinnen, hun var da i mannen.

⁹⁷ Og Gud tok kvinnen ut fra Adams side. Er det riktig? Og så kom kvinnen og fødte mennesker gjennom sex. Så den eneste måten Gud kunne gjøre . . . Han kunne ikke komme i teofaniet. Han kunne ikke komme som Melkisedek. Han måtte komme som en Mann, og Han måtte komme gjennom kvinnen. “Din Ætt skal knuse slangens hode, og hans hode vil knuse Din hæl.” Får dere tak i det? Gud måtte komme gjennom en kvinne; og Han gjorde det da Han bodde i Sin Sønnns kropp, Kristus Jesus. “Gud var i Kristus, forlikte verden med Seg Selv.” Og Han ofret Sitt Eget Blod som et offer. Og ga Sitt Liv, slik at Han gjennom dødens kanal kunne frelse deg til Evig Liv.

⁹⁸ Så Gud kom da, og Han var gjort “lik” Guds Sønn. Skjønner? Han var en Mann gjort *lik* Guds Sønn. Nå, Han kunne ikke være Guds Sønn, fordi denne Mannen er Evig.

⁹⁹ Guds Sønn hadde en begynnelse, Han hadde en avslutning. Han hadde et—et tidspunkt for Sin fødsel, Han hadde et tidspunkt for Sin død. Han hadde både begynnelse og avslutning. Han hadde både far og mor.

¹⁰⁰ Denne Mannen hadde verken far eller mor, begynnelse eller slutt på tiden. Men Han var gjort, denne Mannen, Melkisedek, var gjort *lik* Guds Sønn.

¹⁰¹ Nå, Guds Sønn, da Han kom til verden i form av en kvinne, eller, gjennom en kvinne, i form av en mann og ble drept, oppreist igjen på den tredje dag, oppstod for vår rettferdiggjørelse, nå lever Han for evig. Og så lenge som den kroppen lever, så lever vi også. Og fordi Han stod opp fra jorden, vil vi bli reist opp i Hans lignelse. Det er Evangeliehistorien. Velsignet være Herrens Navn. Ikke Engler, ikke overnaturlige vesener, ikke en masse fjær å flokke seg rundt, men menn og kvinner, amen, står i Hans lignelse. Ja, sir.

¹⁰² Som jeg ofte har sagt, jeg sier det igjen her nå. Det virker passende. Jeg gredde disse omtrent fem eller seks hårstråene jeg har igjen. Og min kone sa: “Billy, du begynner å bli skallet.”

¹⁰³ Jeg sa: “Men jeg har ikke mistet noen av dem.”

¹⁰⁴ Hun sa: “Hvor er de?”

105 Jeg sa: “Fortell meg hvor de var før jeg fikk dem, så vil jeg fortelle deg hvor de venter på meg.” Det er riktig.

106 Før var jeg en—en fighter, bokser. Jeg var sterk og stor. Og jeg følte det som at hvis du hadde plassert denne kirken på ryggen min, ville jeg gått nedover gaten med den. Jeg skal si deg, når jeg står opp hver morgen nå, så innser jeg at over førti år har gått. Skjønner? Jeg er ikke hva jeg var før. Jeg forfaller hver dag. Når jeg ser på hendene mine og tenker: “Se her. Vel, jeg begynner å bli en gammel mann.” Jeg ser på skuldrene mine. Jeg ser jeg har lagt på meg mye. Jeg pleide å bruke størrelse tjuette i belte. Jeg bruker størrelse tretti nå. Ser dere, jeg begynner å bli gammel, fet, svinner bort.

107 Hva er det? Jeg spiser det samme jeg pleide å spise. Jeg lever renere og bedre enn jeg gjorde før, på samme måte. Men Gud har tildelt meg en tid, og jeg må akseptere det. Men den velsignede tanken er, at på den dag vil Han reise meg opp igjen. Og alt jeg var da jeg var tjuefem år gammel, vil jeg være igjen for evig. Amen. Slik er det. Hva plager alderdommen meg? Jeg slo djvelen ut av det for mange år siden, da jeg vet dette, at jeg tror på Ham. Denne lille tidsperioden er bare en liten, kort ting uansett. Hvis vi bare ble tre snes pluss ti, sytti år gamle, tiden vi ble lovet, hva—hva er det bortsett fra ulykke og sorg? Hva er det? Ville du bytte dette pesthuset med det herlige som er over der?

108 Ja, velsignet være Herrens Navn! Noe på innsiden av meg møtte denne Melkisedek en dag, og Han talte fred til meg, og Han ga meg Evig Liv. Og dette livet betyr ikke noe annet enn et tabernakel å forkynne Evangeliet gjennom. Jeg sier dette med all oppriktighet, med disse to Biblene liggende åpne foran meg. Hvis min Gud var ferdig med min forkynnelse av Evangeliet, og jeg ikke kunne gjøre mer for Ham, barna mine var gamle nok til å ta vare på seg selv, og Han ønsker å ta meg her og nå: “Amen”, det avgjør saken. Ja, sir.

109 Hvilken rolle spiller det om jeg er åtti, eller om jeg er tjue? Jeg er her bare for én ting: å tjene Herren. Det er alt. Hvis jeg fremdeles kan forkynne Evangeliet slik jeg gjør nå, når jeg er åtti, hvilken rolle spiller det om jeg er førti eller åtti? Det er mange menn som er åtti år i kveld. Og det er mange barn som vil dø, mens en mann på åtti år vil leve lengre enn mange av dem. Hvilken forskjell gjør det? Det er motivene dine, prinsippene dine, og vi er her for å tjene Herren Jesus. Det er alt.

110 Vel vitende om at: “Dette livet er en eim som et menneske snakker om; som en gang var, og som forsvinner.” Men hvis vi har Evig Liv, har Gud lovet at Han vil reise oss opp igjen. Og vi vil ta nattverden med Ham når dagene er over, og når Han sier: “Gå inn til Herrens gleder, som er forberedt for dere siden verdens grunnleggelse.”

111 Så hvilken rolle spiller det her, om vi har noe eller om vi ikke har det? Om vi er unge eller om vi er gamle, hvilken rolle spiller det? Hovedsaken er, er du rede til å møte Ham? Elsker du Ham? Kan du tjene Ham? Har du gitt avkall på verdens ting? Har du møtt Melkisedek etter at kampen var over?

112 Priset være Gud! Jeg var omtrent tjueen år gammel, og en tid hadde jeg kamper med *dette, det* og *hint*. Jeg klarte ikke å bestemme meg for om jeg ville bli en bokser, eller om jeg ville bli en villdyrjeger eller jeger, hva jeg ville bli. Men jeg møtte Melkisedek, og Han ga meg nattverd, og siden da ble det avgjort for evig. Halleluja! Jeg tok Hans side. Jeg har frydet meg på veien. Og når det kommer til veiens slutt, og døden stirrer meg i ansiktet, slik jeg føler det nå, vil jeg aldri frykte den. Jeg vil gå, vil møte den ansikt til ansikt, vel vitende om dette, at jeg kjenner Ham Som har gitt løftet, det er riktig, at jeg kjenner Ham i kraften av Hans oppstandelse. Når Han kaller fra de døde, vil jeg komme ut fra dem. Det er riktig, kjenner Ham i kraften av Hans oppstandelse. Hvilken rolle spiller det, om jeg er gammel eller om jeg er ung? Om jeg er liten eller om jeg er stor? Om jeg er mett eller om jeg er sulten? Om jeg har et sted å legge meg ned eller om jeg ikke har det?

113 “Fuglene har reder og revene har huler, men Menneskesønnen har ikke et sted å legge Sitt hode”, men Han var Herlighetens Konge.

114 Vi er konger og prester i kveld. Hvilken rolle spiller det om vi har eller om vi ikke har? Så lenge vi har Gud, vinner vi mer enn seier. Vi vinner mer enn seier. Vi sitter i Guds Nærvær, i Den Hellige Ånds fellesskap, tar Åndelig nattverd fra hendene til Ham som vitnet: “Jeg var Han som var død og er levende igjen, og Jeg lever for all evighet.” Sitter sammen i Himmelske steder i Kristus Jesus. Åh, velsignet være Hans Hellige Navn! Hvilken rolle spiller det?

Et telt eller hytte, hvorfor skulle jeg bekymre meg?

De bygger et palass for meg over Der!

Av rubiner og diamanter og sølv og gull,

Hans skattkamre er fulle, Han har uendelige rikdommer.

115 Jeg møtte Ham en dag da jeg kom fra kampen. Jeg la ned mine troféer. Jeg har ikke kjempet en kamp siden da; Han kjemper dem for meg. Jeg bare hviler på Hans løfte og vet dette, at jeg kjenner Ham i kraften av Hans oppstandelse. Det er alt som teller. Hva annet teller?

116 Hva kan vi gjøre? Kan vel bekymring legge en alen til din livslengde? Hva bekymrer det deg om håret ditt er krøllete, eller om du har noe eller ikke? Hvilken rolle spiller det? Om du er gammel, om du er grå, om du har lutende skuldre eller ikke,

hvilken rolle spiller det? Amen. Dette er bare for en kort periode, et lite tidsrom, men Det er for evig og for evig. Og tidsrom vil passere, århundrene vil bare rulle, du vil aldri forandres og vil oppleve Hans endeløse, Evige tidsaldre. Hvilken rolle spiller det?

117 Jeg er så glad for at jeg møtte Ham. Jeg er så glad Han ga meg nattverd en dag, den samme Melkisedek som møtte Abraham etter at han hadde slått kongene. Ja visst. "Himmelens Gud", *El Elyon*; den store "JEG ER", ikke Jeg var; JEG ER, nåtid. "Og Han velsignet ham."

118 Hør her bare litt videre, så vi kan se litt nærmere på leksjonen vår. Det 4. verset nå.

Se nå hvor stor denne mannen er, . . .

Det er også det jeg tror. "Se hvor stor denne Mannen er." Han er større enn Guds Sønn. Guds Sønn hadde far og mor; Han hadde ikke det. Guds Sønn hadde en tids begynnelse og en tids avslutning; Han hadde ikke det. Hvem var det? Det var Faren til Sønnen. Det var Hvem Det var.

. . . se hvor stor denne mannen er, . . . som selv patriarken Abraham ga en tiende av alt krigsbyttet.

119 Lytt nøye nå.

Også de som er av Levis sønner og får prestedtjeneste, har . . . bud om å ta imot tiender fra folket etter loven, det vil si fra sine brødre, selv om de kom fra Abrahams lend.

120 Følg med nå hvis du vil se noe.

Men han som ikke fortsetter for . . . fra dem, tar imot tiende fra Abraham, og velsignet ham som hadde løftet.

121 Abraham hadde løftet, og denne Mannen velsignet Abraham som hadde løftet. Hvem var dette? Levis sønner betalte tiende til brødrene sine eller . . . Brødrene deres betalte tiende til dem. De hadde et bud fra Herren om å ta en tidel av det brødrene deres tjente, til deres livsopphold, fordi de var prestedømmet. Nå, det utelater det melkisediske prestedømmet, som dere snakker om, rett der. Det er riktig. Men denne Mannen . . . Selv den som hadde løftet, den største mannen på jorden, Abraham, møtte denne Mannen og betalte tiende til Ham. [Tomt område på lydbandet—Red.] Han måtte være større.

122 Hør her.

Uten noen innvending må det innrømmes at den lavere blir velsignet av den høyere.

Ja visst. Se Hvem Han er.

Her er det dødelige mennesker som tar imot tiende, . . .

Det er prestedømmet i forhold til prester og predikanter og så videre. Mennesker som mottar tidene, dør. Skjønner?

. . . men her tar Han imot tiende, Ham det blir vitnet om at Han lever.

123 Hvorfor skulle en mann ta imot tiende hvis han hadde noen . . . Hvis han aldri ble født og aldri vil dø, og var fra begynnelsen til enden, og—og ikke hadde noen far eller mor eller slektstavle, og eide hele Himlene og jorden og alt på den, hvorfor ville han ta tiende? Hvorfor ville han be Abraham om å betale tiende? Ser dere hvor strengt det er å betale tiende? Å gi tiende er riktig. Enhver kristen er forpliktet til å betale tiende. Det er riktig. Har aldri forandret seg.

124 Nå:

På sett og vis har også Levi gjennom Abraham, han som mottok tiende, blitt ilagt tiende.

125 Nå, åh, her er det noe.

For han var fremdeles i sin fars lend da Melkisedek møtte ham.

126 Hva? Levi? Abraham var Levis tippoldefar. Og Bibelen sier her at: “Levi betalte tiende da han var i Abrahams lend.” Fire generasjoner før han i det hele tatt kom til jorden, betalte han tiende til Melkisedek. Velsignet være Herrens Navn!

127 Så, du som ikke kan tro på utvelgelse på forhånd eller forutbestemmelse; og her, fire generasjoner før Levi i det hele tatt kom fra Abrahams lend, betalte han tiende til Melkisedek. Skulle ønske vi hadde tid til å gå gjennom dette i Skriften.

128 Hvis dere vil gå over til Jeremia 1,4, sa Gud: “Jeg kjente deg selv før du ble formet i din mors liv. Og Jeg helliget deg og satte deg til en profet for folkeslagene.” Så hva kan du si at du gjorde? Hva kan jeg si at jeg gjorde? Det er Gud som viser nåde. Gud kjente oss før verdens grunnleggelse.

129 Han ville ikke at noen skulle gå fortapt. Så visst ikke. Men hvis Han er Gud, visste Han hvem som ville bli frelst og hvem som ikke ville bli frelst, ellers så visste Han ingenting. Hvis Han ikke visste . . . Hvis Han ikke visste hvem som ville nå Bortrykkelsen før verdens noensinne ble dannet, så er Han ikke Gud. Hvis Han er uendelig, ville Han . . . Han kjente enhver loppe, enhver flue, enhver lus, enhver midd som noensinne ville være på jorden, selv før jorden ble dannet. Det er riktig. Han visste alle ting. Før verdens grunnleggelse kjente Han oss. Bibelen sier at: “Han kjente oss og forutbestemte oss.”

130 La oss slå dette fast en gang for alle. La oss gå tilbake til Efeserne, det 1. kapitlet. Det 5. kapi- . . . Det 1. kapitlet av Efeserne, bare et øyeblikk. Jeg ønsker å lese her bare et øyeblikk, slik at dere virkelig kan forstå at det ikke bare er noe jeg prøver å fortelle dere. Det er noe Gud prøver å fortelle dere. Skjønner? Lytt nå til dette, virkelig nøye, 1. kapitlet av Efeserne.

Paulus, Jesu Kristi apostel ved Guds vilje, . . .

Den samme mannen som skrev Hebreerbrevet, skriver dette brevet.

... til de hellige ...

Dette er ikke til vantro, men til de hellige, de hellig-... helliggjorte.

... som er i Efesos, de troende i Kristus Jesus:

Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Lovet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far! Han har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelske steder ...

“Slik Han ...” Nå, lytt nøye nå, det 4. verset.

Slik Han utvalgte oss i Ham før verdens grunnvoll ble lagt, ...

Hvem er denne “oss” der? Menigheten.

... Han utvalgte oss i Ham (Kristus) før jordens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige framfor Ham i kjærlighet.

Ved Jesus Kristus har Han forutbestemt oss til barnekår hos seg, etter Sin Egen viljes gode velbehag,

¹³¹ Hvem gjorde dette? Gud gjorde det. Gud visste fra begynnelsen hvem som ville bli frelst og hvem som ikke ville bli frelst. Ja visst, Han ville ikke at noen skulle gå fortapt. Men Han sendte ikke Jesus hit bare for å se om du ville—du ville si noe sånt som: “Vel, stakkars Jesus, jeg synes synd på Ham. Kanskje jeg burde bli frelst og gå med på det.” Nei, sir.

¹³² Gud visste i begynnelsen hvem som ville og hvem som ikke ville. Så, siden Han visste at noen ville, så sendte Han Jesus for å gjøre soning for de som Han kjente på forhånd. “For de som Han kjente på forhånd, har Han kalt. Og de som Han har kalt, har Han rettferdiggjort. Og de som Han har rettferdiggjort, har Han (fortid) herliggjort.” Slik er det.

¹³³ Så det er ikke du som bevarer deg selv, det er Guds nåde som bevarer deg. Du frelste ikke deg selv, eller ikke noe du gjorde som gjorde deg fortjent til å bli frelst. Det var Guds nåde som frelste deg. Guds nåde kalte deg. Guds forutvitenhet kjente deg. Han visste at du ville være i dette menighetslokalet i kveld, før verdens grunnvoll noensinne ble lagt, hvis Han er uendelig. Hvis Han ikke er det, er Han ikke Gud. Hvis Han kjente alle ting, er Han Gud. Hvis Han ikke kjente alle ting, er Han ikke Gud. Hvis Han er den Allmektige Gud, kan Han gjøre alle ting. Hvis Han ikke kan gjøre alle ting, er Han ikke den Allmektige Gud. Slik er det.

¹³⁴ Så hvordan kan du si at det er noe du kunne gjøre? Det er ingenting du kan gjøre. Det er Guds kjærlighet og nåde til deg,

at du i det hele tatt er her. Ingenting du kunne gjøre, Gud kalte deg ved Sin nåde; du lyttet, hørte, tok imot.

¹³⁵ “Vel”, sier du, “Broder Branham, det gjør det fryktelig fritt.” Ja visst gjør det det. Du er fri. “Vel, den karen kan gjøre hva enn han vil.” Absolutt. Jeg gjør alltid det jeg vil. Men hvis du er en kristen, ønsker du ikke å gjøre noe galt.

¹³⁶ Det er en liten jente som sitter bak der i kveld, min kone. Jeg elsker henne med alt som er i meg. Og hvis jeg visste at jeg kunne gå ut med en annen kvinne og komme unna med det, og gå å fortelle henne det, og si: “Meda, jeg gjorde galt”, tror du jeg ville gjøre det? Hvis jeg elsker henne rett, vil jeg ikke gjøre det. Det er riktig.

¹³⁷ Nå, hva om jeg hadde sagt: “Åh, jeg kan ikke gjøre det. For, jeg skal si deg hvorfor. Hun ville skilt seg fra meg, og jeg har . . . Åh, jeg er en predikant. Ser du hva det ville føre til? Det ville fjernet meg fra talerstolen, hvis hun hadde skilt seg fra meg. ‘En skilt mann, åh!’ Jeg har tre barn; det er utenkelig for meg. Men, du store, jeg . . .”? Vel, hvis det er slik det er, er du fremdeles lovisk. Jeg giftet meg ikke med henne på et lovisk grunnlag. Det er ikke et lovisk grunnlag som gjør at jeg lever tro mot henne. Det er fordi jeg elsker henne. Jeg trenger ikke gjøre noe. Jeg gjør det frivillig fordi det er et kjærlighetsforhold. Og hvis du elsker din kone, vil du gjøre det samme.

¹³⁸ Og hvis du elsker din kone på den måten, med *fileo* kjærlighet, hva burde du gjøre mot Kristus med *agape* kjærlighet, som er en million ganger sterkere, hvis du virkelig elsker Gud? Hvis jeg visste i kveld at jeg kunne gå ut og drikke meg full, hvis jeg visste i kveld at jeg kunne løpe rundt og være umoralsk, hvis jeg visste i kveld; hvis det i det hele tatt var i hjertet mitt å gjøre det, og jeg gikk og gjorde det med vissheten om at Han ville tilgi meg, så ville jeg ikke gjøre det. Jeg verdsetter Ham for høyt. Jeg elsker Ham. Selvfølgelig. Ja visst.

¹³⁹ Det er derfor jeg ikke ville selge min opplevelse til noen denominasjon, (nei, sir), ingen Assemblies of God, ingen Church of God, ingen Pilgrim Holiness, metodist, baptist, presbyterianer, katolikk. Jeg ville ikke akseptere noe som kunne bli tilbudt, for denne opplevelsen. Fordi, det kom ikke fra mennesker. Det kom fra Gud. Nei, sir. Jeg ville ikke solgt førstefødselsretten min for noe Elvis Presleys rock-and-roll, eller for hans mange katolikker, eller hans, eller Cadillacer, eller hans millioner dollar og så videre, som han får hver måned. Nei, sir. Jeg elsker Ham. Og hvis jeg . . . Så lenge jeg elsker Ham på den måten, vil jeg forbli trofast mot Ham. Og hvis Gud har kalt meg og utvalgt meg, har Han lagt noe i meg, og jeg elsker Ham.

¹⁴⁰ Jeg husker herr Isler. Dere kjenner ham, nesten alle sammen. Han kom hit, statssenator for Indiana; kom hit for å spille gitar. Da babyen min var død, min kone var død, og alle sammen lå her

oppe på kirkegården. Og jeg gikk oppover veien med hendene mine bak på ryggen og gråt. Han hoppet ut av den lille, gamle lastebilen sin og kom og la armen sin rundt meg, og sa: “Billy, jeg ønsker å spørre deg et spørsmål.” Sa: “Jeg har hørt deg forkynne til du nesten falt sammen på talerstolen. Hørt deg på gatehjørnene og alt, ropt ut for Kristus.” Sa: “Nå har Han tatt faren din. Han tok broren din. Tok begge to, og de døde i armene dine. Der døde han. Din kone døde mens hun holdt hendene dine. Og babyen din døde, og du ropte på Ham om å hjelpe deg. Og Han snudde ryggen til deg. Hva tenker du om Ham?”

¹⁴¹ Jeg sa: “Jeg elsker Ham med alt som er i meg. Hvis Han sender meg til helvete, vil jeg fremdeles elske Ham.” Han er rettferdig. Det er ikke noe jeg bare sier; tjueseks år har stadfestet det. Det er riktig.

¹⁴² Hvis du elsker Ham! Ikke en plikt, at: “Jeg kan ikke gjøre *dette*, og jeg kan ikke gjøre *det*.” Du elsker Ham for mye til å gjøre det, fordi Han har utvalgt deg. Du har ikke utvalgt Ham, Han utvalgte deg.

¹⁴³ Du sa: “Jeg søkte Herren og søkte Herren.”

Intet menneske søker Gud. Det er Gud som søker mennesket. Du søker kanskje en tjeneste av Ham, men Gud må forandre naturen din før du i det hele tatt kan søke Ham, fordi du er en synder, du er en gris. Det er riktig.

¹⁴⁴ Og noen av dere som går i menigheten og bare lever etter medlemskapet deres, går ut her og gjør alt mulig, og likevel går dere tilbake og sier: “Ja, jeg tilhører menigheten.” Vel, det er langt fra å tilhøre Gud. Ja visst. Jeg . . . Men ser du mennesker som gjør det, kan du vite. Åh, de er gode menighetsmedlemmer. Det er sant. Du kan fremdeles være et menighetsmedlem og gjøre de tingene, men du kan ikke være en kristen og gjøre dem.

¹⁴⁵ Som jeg sa i morges: “Den gamle kråka, hvis det noensinne var en hykler, så er det kråka.” Det er riktig. Ham og duen satt i den samme arken, satt på den samme vaglen. Og den gamle kråka var fornøyd da den ble sluppet fri, og kom seg ut av den Menigheten, så han kunne gå ut der og sitte på et gammelt, dødt åtsel og “kra, kra”, og spise av *denne*, spise av hesten og spise av kua og hva enn det var; han var fornøyd. Men da Noa slapp løs duen, kunne hun ikke finne noe sted å sette fotsålene sine. Hun hadde like mye rett til å sitte på et dødt dyr som kråka hadde, men det var to forskjellige naturer. Den ene, hun var en due til å begynne med. Han var en kråke til å begynne med.

¹⁴⁶ Men, hvis du legger merke til det, kan den gamle kråka sitte over her på et dødt åtsel og spise halve dagen. Duen vil sitte i en hveteåker og spise halve dagen. Og kråka kan fly rett ut dit og spise duemat så mye han vil. Han kunne spise like mye hvete som kråka kan, eller, som duen kan. Men han, kråka, kan spise duematen, men duen kan ikke spise kråkemat. Det er riktig.

147 Så, hykleren kan komme til menigheten og fryde seg og rope og prise Herren og fortsette med det, og så gå rett tilbake og glede seg over verdens ting. Men en gjenfødt kristen kan ikke gjøre det, fordi Guds kjærlighet hindrer ham i en slik grad at han ikke kan gjøre det.

148 Så hvis du bare er en kristen utfra medlemskap i en menighet og slutter å gjøre *dette* og *det*, og det samme ønsket er i deg, så trenger du en dypping til. Det er helt riktig.

149 Og dere kvinner som kan kle dere i disse små shortsene og gå rett ut her på gaten, og så kalle deg en "troende". Du er en troende, men du er et dårlig eksempel på en, kanskje. Hvis du virkelig hadde Kristus i hjertet ditt, hadde du ikke behøvd å tenke på slike ting. Jeg bryr meg ikke om hva resten av kvinnene gjør, og hva resten av jentene gjør, du ville være annerledes, fordi du elsker Kristus for høyt.

150 Jeg snakket med en kvinne her om dagen, i et hus, og hun kastet hendene sine opp slik som *dette*, og sa: "Pastor Branham, jeg er nesten naken her i huset mitt. Jeg går rundt slik."

151 Jeg tenkte: "Du burde skamme deg." I ditt eget hus, jeg bryr meg ikke om hvor du er. Det er riktig. Kle deg og oppfør deg som en kvinne, som en dame burde gjøre. Skam dere. Men dere holder . . . Ja, Bibelen sier: "Om dere elsker de tingene, verdens ting, er ikke Kristi kjærlighet engang i dere." Og hvis du elsker Herren, bare av hele ditt hjerte, av hele din sjel, av hele din forstand, vil du holde de små skitne, uanstendige tingene borte fra deg. Det er riktig.

152 Og dere diakoner, og dere andre her som går ut på gaten her, og strekker halsen og ser etter hver eneste en av disse kvinnene. Skam dere; og kaller dere "Guds sønner". Jeg vet det svir, men du vil heller bli svidd enn å brenne for alltid der. Så hvis du gjør de tingene . . . Nå, du kan ikke noe for at en kvinne går halvkledd nedover gaten. Du, hvis du ser, er du nødt til å se henne, men du kan snu hodet. Bibelen sier: "Den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte."

153 La meg fortelle deg noe, kjære søster, du vil bli holdt ansvarlig. Jeg bryr meg ikke, du kan være ren som en lilje. Du vil kanskje aldri begå en synd av det slaget, umoralsk synd, i ditt liv. Men hvis du kler deg på den måten, vil du bli holdt ansvarlig ved Dommen for å ha drevet hor med enhver mann som så på deg. Bibelen sier det. Og går nedover gaten, hvem er skyldig, mannen? Nei, sir. Du er det. Du viste deg fram på den måten.

154 Kvinnen har en betydningsfull plass. Det er en hellig, fin, underfull plass. Men hun må holde seg på den måten, for å bevare sin tjeneste som hun skulle, som en mor, som en kvinne og av kvinnelighet. Når kvinneligheten blir ødelagt, blir ryggraden til enhver nasjon ødelagt. Og det er derfor nasjonen vår i dag er

ødelagt, er på grunn av våre kvinners umoral. Det er helt riktig. Ja visst. Det er råttenehet iblant oss som ødelegger den.

¹⁵⁵ Det du trenger er å møte denne Melkisedek en gang. Amen. La Ham—la Ham velsigne deg og gi deg vinen, brødet, Evig Liv. Da vil du se annerledes på ting. Da vil du . . . Vil det bli annerledes. Du vil ikke at guttene skal gjøre en . . . plystre på deg, ulveplystringen, eller hva enn du vil kalle det. Så visst ikke. Du vil være annerledes.

¹⁵⁶ Og mener du å fortelle meg at du kler deg på den måten og går ut dit for noen annen hensikt? Du sier: “Vel, det er kjøligere.” Du skrøner. Det er ikke kjøligere. Vitenskapen beviser at det ikke er kjøligere. Det er en . . . Det er begjæret som er kommet over deg, søster. Du innser det ikke. Jeg prøver ikke å såre deg, men jeg prøver å advare deg. Mang en moralsk kvinne, så ren som hun kan få blitt, en fin, ung dame, går ut med de tingene på gaten, uten å vite hva hun gjør, fordi en frafallen predikant er redd for at mannen din ikke vil betale tienden sin i menigheten lenger. Hvis han hadde møtt Melkisedek en gang, ville han ikke ha tenkt på de tingene. Han ville ha forkynt Evangeliet. Hvis det svidde huden av ryggen deres, ville han ha forkynt Det likevel. Det er helt riktig.

¹⁵⁷ Du gjør det, og du gjør det fordi det er en ånd av begjær der. Og dere menn som lar konene deres gjøre den slags ting, jeg har lite håp for deg som en mann. Det er riktig. Det er riktig. Nå, det er ingen komplimenter for deg, fordi, eller ingen unnskyldning, fordi det er sant. Enhver mann som vil la kona si gå ut på gaten og oppføre seg slik, broder, du burde kle deg i hennes klær. Det er riktig. Du, ja, du store!

¹⁵⁸ Jeg sier ikke at min kone ikke vil gjøre det. Men jeg må bli forandret og fordervet fra det jeg er nå, hvis jeg noensinne skulle leve med henne mens hun gjør det. Og det er helt riktig.

Jentene mine, de kan gjøre det når de blir kvinner. Jeg sier ikke at de ikke vil gjøre det. Jeg vet ikke. Det er opp til Guds nåde. Jeg håper de ikke gjør det. Hvis de gjør det, vil de trampe på bønnene til en rettferdig far. De vil trampe på livet til noen som prøvde å leve rett, hvis de noensinne gjør det. Det er riktig. Men jeg vil leve rett, lære rett, være rett, og kunne veilede dem rett. Hvis de gjør det, vil de kjempe seg vei til helvete, over min forkynnelse og over min Kristus, og over mine advarsler, det er riktig, hvis de noensinne gjør det. Ja visst. Det er riktig.

¹⁵⁹ Skam dere. Hvis du noensinne møter Kristus ansikt til ansikt, og Han velsigner deg og setter godkjennelsens kyss på ditt hjerte, så vil alle djevler i helvete aldri få deg til å kle deg i det igjen. Det er riktig. Du er forandret fra døden til Livet, og din hengivenhet er vendt mot tingene i det høye og ikke mot tingene på jorden. Amen. Jeg bør forlate det emnet. Det er ømtålig. Ja vel. Men det er Sannheten.

160 Ja vel, idet vi går litt videre nå, så skal vi avslutte.

. . . også de som er av Levis sønner . . . får tiende fra prestedtjeneste, og har et bud om å ta imot tiende fra folket etter loven, det vil si fra sine brødre, selv om de kom fra Abrahams lend.

Men han som ikke stammer fra dem, tok imot tiende fra Abraham, og velsignet av ham som hadde løftet.

Uten noen innvendinger må det innrømmes at den lavere blir velsignet av den høyere.

Her er det dødelige mennesker som tar imot tiende, men her tar Han imot tiende, Ham det blir vitnet om at Han lever. Og jeg . . .

På sett og vis . . . også Levi, gjennom Abraham, . . . tok imot tiende, tok imot tiende, blitt ilagt tiende.

For han var fremdeles i sin fars lend da Melkisedek møtte ham.

161 Din—din holdning til Kristus vil ha en stor innvirkning på hva barna dine vil bli. Livet som du lever fremfor familien din vil ha en innvirkning på hva barna dine vil bli. For Bibelen sier at: “Han vil besøke barna for foreldrenes misgjerning til tredje og fjerde generasjon.”

162 Nå, bare noen få øyeblikk, før vi avslutter.

Og da hvis det var mulig å oppnå fullkommenhet (der har vi fullkommenheten igjen) ved det levittiske prestedømmet, (for ved dette fikk folket loven,) hvilket behov var det at det kom . . . at en annen prest skulle stå fram etter Melkisedeks ordning, og ikke bli kalt prest etter Arons ordning?

163 Loven, de loviske, ser dere: “Åh, du må gjøre dette. Hvis du ikke gjør dette, er du ikke en kristen. Hvis du ikke holder sabbaten! Hvis du ikke . . . Hvis du spiser kjøtt! Hvis du gjør disse tingene!” Alle disse loviske tankene. “Og du må gå i kirken. Hvis du ikke gjør det, må du betale en pris for det. Du må utføre en novena.” Det er sludder. Du er frelst ved Guds nåde, ved Guds forutvitenhet, ved Hans forutbestemmelse. Gud kalte Abraham ved forutbestemmelse, ved forutvitenhet. Han kalte. Han hatet Esau og elsket Jakob før noen av dem var født. Det er riktig. Det er—det er Guds forutvitenhet som vet disse tingene.

164 Du sier så: “Hva er vitsen med å forkynne Evangeliet?”

165 Nå, jeg vil si dette til deg. Paulus besvarte det, eller Jesus gjorde det, rettere sagt. Her er Jesus. Han sa: “Himmelens Rike kan lignedes med en mann som gikk til denne, en—en dam eller en innsjø, og kastet ut garnet. Han trakk inn. Der ute fikk han skilpadder. Han fikk sumpskilpadder. Han fikk slanger. Han

fikk firfisler. Han fikk frosker. Han fikk edderkopper. Han fikk åtseldyr. Han fikk—han fikk fisk.” Nå, mannen bare fisket.

166 Det er som Evangeliet. Her er det nå, jeg forkynner Evangeliet. Jeg bare kaster ut garnet. Jeg drar det inn, jeg sier: “Alle som vil, hvem som helst, la ham komme.” Her kommer noen opp til alteret. De samler seg rundt alteret alle sammen. De ber. De gråter. Jeg vet ikke hvem som er hvem. Det er ikke min sak. Jeg ble ikke sendt for å dømme.

167 Men det er noen der som er frosker. Det er noen som er firfisler. Det er noen som er slanger. Det er noen som er skilpadder. Og det er noen som er fisk. Det er ikke min sak å dømme. Jeg sier: “Far, her er det jeg dro opp.”

168 Men frosken var en frosk fra begynnelsen.

169 Edderkoppen, den gamle edderkoppen sitter der og ser seg omkring en liten stund, ruller de store øynene sine, ser seg rundt og sier: “Vet du hva? Jeg har fått akkurat så mye av Dette som jeg kan tåle.” Plopp, plopp, plopp, plopp, ut går de.

170 Gamle slangedamen løfter hodet sitt og sier: “Vel, vet du hva? Hvis de skal forkynne på den måten, imot å kle seg i shorts og slikt, det ergrer meg. Så jeg vil komme meg bort fra den flokken hallelujakristne. Det er alt det kan være.” Du var en slange til å begynne med. Det er helt riktig. Ja.

171 Og her er gamle herr padde med den kjempestore sigaren i munnen, som en avhornet Texasokse, han står der og ser seg omkring og sier: “Vel, jeg har aldri følt meg fordømt for å røyke. Jeg vil bare komme meg ut av dette med én gang.” Vel, du gamle frosk, du var det til å begynne med. Det er helt riktig. Det er helt riktig.

172 Naturen din beviser hva du er. Livet ditt viser, reflekterer hva du er og i begynnelsen. Det er ikke vanskelig for meg å se det. Det er ikke vanskelig for deg å se det.

173 Hvis jeg dro ut til Roy Slaughter, bonden som sitter her, og jeg så grisene spiste møkk ute på møkkahaugen, så ville jeg ikke se noe galt i det. Han er en gris. Men hvis jeg så et lam der oppe på møkkahaugen, ville jeg begynt å lure. Hm-hmh. Skjønner? Ikke tenk på det, du vil ikke se ham der. Han kunne ganske enkelt ikke utstå det. Det stemmer.

174 Og en mann som er født av Guds Ånd hater verdens ting. Det er riktig: “For om dere elsker verden eller tingene av verden, er Guds kjærlighet ikke engang i dere.”

175 Hvis jeg gikk ut med kvinner hver dag og kom inn og fortalte kona mi at jeg elsket henne, ville hun skjønne at jeg var en løgner. Handlingene mine ville tale høyere enn ordene mine. Ja visst. Jeg ville bevist for henne at jeg ikke elsket henne, fordi jeg ikke var tro mot henne.

176 Fortalte hun meg at hun elsket meg, og hver gang jeg var borte, ville hun gått ut med noen andre, ville det bevis at hun ikke elsket meg. Riktig. Handlingene hennes beviser det. Jeg bryr meg ikke om hvor mye hun ville prøve å fortelle meg: “Bill, jeg elsker deg og det er ingen andre i verden enn deg”, jeg ville visst at hun var en løgner.

177 Og når du prøver å si: “Herre, jeg elsker Deg”, og gjør verdens ting, så vet Gud at du er en løgner til å begynne med. Så hvorfor? Hva er vitsen med å akseptere en halvveis opplevelse og noe lignende det, når hele Himmelen er full av det ekte? Hvorfor vil du være en elendig, falsk, halvveis, halvferdig, såkalt kristen? Når du kan være et ekte, gjenfødt Guds barn, med Himmelens gledesklodder ringende i ditt hjerte, og fryde deg og prise Gud og leve et liv i seier ved Jesus Kristus.

178 Forsøk ikke å gjøre det selv, for du vil mislykkes til å begynne med. Men ta Ham, Det er Hans Ord, og hvil på det Han sa var Sannheten. Og tro Ham og elsk Ham, og Han vil la alle ting virke sammen til det beste for deg. Slik er det. Det er tanken.

179 Herren velsigne dere. Ønsker ikke å skjenne på dere, men, broder, det er best å få en liten skjennepreken. Dere er ungene mine. Skjønner? Og enhver pappa som elsker barna sine vil så visst irettesette dem, ellers er han ikke den rette slags pappa. Er det riktig? Det er riktig. Og denne pappaen har bare én regel, og det er hjemmets regel. Og Gud har bare én regel, og det er Hans Ord.

180 Hvis vi tror Hans Ord, så vil vi leve ved Hans Ord. Det er vår plikt, hvis vi noensinne har møtt Gud. Ikke fordi du sier: “Vel, jeg går i kirken, og jeg må gjøre *dette*.” Du er elendig. Ikke gjør det. Hvorfor vil du være en elendig, kraftløs, ugudelig kråke, når du kunne være en due? Ja visst. Du må bare få naturen din forandret. Og du forandrer naturen din, blir en Guds sønn og datter, får fred med Gud.

181 Jesus! “Derfor led også Jesus utenfor porten, for at Han kunne hellige folket med Sitt Eget Blod,” Hebreerne 13,12 og 13. Romerne 5,1: “Da vi altså er rettferdiggjort av tro”, ikke ved å håndhelse, ikke ved vanddåp, ikke ved håndspåleggelse, ikke ved roping, ikke ved tungetale, ikke ved noen slags følelse. “Da vi altså er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.” Vi er gått over fra døden til Livet og blitt nye skapninger, fordi vi har trodd på den enbårne Guds Sønn og tatt imot Ham som vår personlige Frelser. Og Hans Blod fungerer i kveld som en soning for vår synd, som står i vårt sted.

182 I Det gamle testamentet var det bare ett sted å ha fellesskap, det var under blodet. Enhver troende måtte komme under blodet. Da den røde kvigen ble drept, ble hun gjort til et syndoffer. Hun måtte være rød. Og i det 19. kapitlet av 2. Mosebok, hvis noen av dere ønsker å lese det. Og hun måtte bli tatt, hover, alt sammen

måtte bli brent. Og så ble det lagd til et atskillelsens vann. Den var plassert utenfor portene. Den måtte bli håndtert av rene hender. Blodet av denne kvigen gikk foran . . . til forsamlingen, og ble strøket syv ganger over døren. Og nå, enhver tilskitnet person som gikk opp, måtte først anerkjenne og se blodet, og innse at det bare var fellesskap under blodet. Det var det eneste stedet tilbederen faktisk kunne tilbe offisielt, var under blodet.

183 Så det første han måtte gjøre, før han kunne komme under blodet, så måtte dette atskillelsens vann bli stenket på ham, og den urene ble rensset.

184 Og de tok atskillelsens vann og stenket det på vandreren og atskilte ham fra hans synder. Og så gikk han under disse syv stripene av blod, og hadde fellesskap med resten av de troende i Guds Nærvær.

185 Det er bare én måte å gjøre det på. Ikke ved å håndhilde, ikke å bli medlem av menigheten, ikke ved dåp, ikke ved følelser; men gå opp til atskillelsens vann, legg hendene dine, ved tro, på Jesu hode og si: "Jeg er en synder, og Du døde i mitt sted. Og Noe i meg forteller meg at Du vil tilgi meg for syndene mine, og jeg tar imot Deg som min personlige Frelser nå." Gå under Blodet, der ute, ha fellesskap med Guds barn. Slik er det. Spis brødet, drikk vinen og ha fellesskapet med menigheten.

186 Åh, er Han ikke underfull? Er Han ikke god? Nå, dette virker kanskje rart for deg, venn. Men hvorfor—hvorfor står jeg her og sier disse tingene? Sier jeg dem for å prøve å skille meg ut? Hvis jeg gjør det, så trenger jeg å omvende meg. Jeg sier Det fordi Gud sa Det, fordi Det er Guds Ord. Og hør. Det kommer en tid, og er nå, at folk reiser fra øst til vest, for å prøve å finne Guds Ord og kan ikke finne Det.

187 Når du går inn på et møte, er det første du gjør, du går inn der og de har en masse tungetaler og tydninger, og noen reiser seg og siterer stadig Skriften; og det er kjødelig. Absolutt. Gud sa at vi "ikke skulle bruke meningsløse gjentakelser", hva med Ham? Hvis Han har skrevet Det en gang, så tror du Det. Han trenger ikke si Det igjen. Tungetaler og tydninger er riktig, men det skal være et direkte budskap til menigheten og til noen, ikke bare noe kjødelig og ting som det. Og så blir opptatt av alle disse andre tingene.

188 Her om dagen, gikk to menn inn i . . . og en mann og en kone, og en annen mann og en kone, unge og nygifte, gikk inn på et sted for å dra til Afrika som misjonærer. Noen reiste seg og ga en profeti, og ga tungetale og tydning at: "De hadde den andres kone." At: "Det ikke skulle være på den måten. De hadde giftet seg med feil person." Og de to menneskene skilte seg og giftet seg på nytt. Den ene mannen tok kona til den andre og omvendt, i et ledende pinsevennsamfunn, og dro til Afrika som misjonærer.

189 Broder, når du avlegger din ed, er du forpliktet til den eden til døden setter deg fri. Helt riktig. Ja visst. Når du avlegger din ed, er det bindende.

190 Alt dette tøvet! Og det er kommet til det punktet når du går til menigheter, at det enten er så kaldt og formelt og tørt, at det åndelige termometeret ligger på femti minusgrader. Folket sitter akkurat som en vorte på en sylteagurk, like så sure og likegyldige og snurpete. Og hvis du hører noen langt der bak i hjørnet, som kanskje grynter fram et lite “amen”, en gang iblant, som om det gjorde vondt, så vil alle strekke på halsen som gjess, for å se seg rundt, se hva som skjedde. Dere vet at det er sannheten. Jeg sier ikke det som en spøk. Dette er ikke stedet for å spøke. Det er Sannheten. Riktig. Jeg sier det fordi det er Evangeliets Sannhet.

191 Og på den andre siden har man en masse tøv fra masse kjedelige følelser og spetakkel, og det sanne Guds Ord har til slutt kommet til et punkt at du sjelden kan høre Det: det gamle midt på veien, Evangeliet, Lyset på min sti, halleluja, Lammets Blod, Guds kjærlighet som atskiller oss fra verdens ting.

192 “Har du talt i tunger, broder? Du har ikke fått Den. Har du ropt til den kjølige følelsen gikk oppover ryggen din? Så du ildkuler?” Åh, sludder! Ikke noe slikt.

193 Har du trodd på Herren Jesus Kristus og tatt imot Ham som din personlige Frelser? Og Guds Ånd vitner med din ånd, at dere er sønner og døtre av Gud. Og livet ditt bærer frukt av kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, godhet, ydmykhet, vennlighet. Da er du en kristen. Hvis ikke, bryr jeg meg ikke om hva du gjør.

Paulus sa: “Jeg kunne gi kroppen min til å brennes som et offer. Jeg kjente alle Guds mysterier. Jeg kan flytte fjell med troen min. Jeg kan tale i menneskers og Englers tunger. Jeg er ingenting.” Hva med det? Første Korinter 13; finn ut om Det er riktig eller ikke.

194 Se nå om—om Korinterne, Andre Korinterbrev 13 tror jeg det er. Eller, vel, det er enten Første eller Andre Korinterbrev. Første Korinterbrev der, Første Korinterbrev 13 er riktig. “Selv om jeg taler med menneskers eller Englers tunger”, både det slaget som kan bli tydet og det som ikke kan tydes, “er jeg ingenting.” Så hva er vitsen med å fjase med det da?

195 “Selv om jeg forstår alle Guds mysterier.” Hvorfor går du på seminarer og prøver å lære så mye for? Du bør få det rett med Gud først. Ja visst. “Selv om jeg: Åh, velsignet halleluja!”

196 Dere har kommet dit at dere ikke engang kan ha en samling med mindre dere har en helbredelseskampanje eller noen slags mirakler som skjer. “En svak og utro generasjon søker etter slikt.” Hva vil dere med det?

197 Paulus sa han kunne gjøre alle slags ting, selv flytte fjell, og fremdeles var han ingenting. “Om det er tunger, skal de opphøre.

Om det er kunnskap, skal den bli borte. Om det er profetier, skal de ta slutt. Men når det fullkomne kommer, skal det vare for evig”, og kjærlighet er fullkommenhet. “Før så høyt har Gud elsket verden, at Han ga Sin enbårne Sønn, og”, hver den som skjelver, hver den som rister, hver den som taler, hver de- . . . ? “hver den som tror på Ham ikke skulle gå fortapt, men ha Evig Liv.” Tro det, barn.

¹⁹⁸ De prøver å gjøre det så komplisert, *disse* tingene og *dem* tingene. Når det koker ned til én ting: din personlige tro på Gud. Slik er det. Det avgjør det. “Før ved tro”, ikke ved følelse. “Ved tro”, ikke ved sinnsbevegelse. “Ved tro”, ikke ved fornemmelse. “Men ved tro er du frelst; og det ved . . .” Fordi du søkte Herren? Fordi du var en god person? Fordi: “Gud, ved nåde, forut kjente deg og forutbestemte deg til Evig Liv.”

¹⁹⁹ Jesus sa: “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham. Og alle som kommer til Meg, vil Jeg gi Evig Liv. Ingen kan rive dem ut av Min hånd. De er mine. De er frelst for evig. Jeg har dem. Ingen kan rive dem ut av Min Fars hånd, og Han er den Ene som ga dem til Meg. De er Mine kjærlighetsgaver.”

²⁰⁰ “Og alle Han kjente på forhånd, kalte Han.” Han kaller ikke noen uten at Han kjente ham på forhånd. “Alle Han kalte, rettferdiggjorde Han; alle Han rettferdiggjorde, har Han herliggjort.” Så, dere ser, vi er bare i fullkommen hvile.

²⁰¹ Nå, jeg vet det er mange loviske her, nittini prosent av dere. Men, hør her, hvis dere bare vil ta Dette og innse at jeg ikke prøver å si dere noe.

²⁰² Da sier du: “Vel, broder Branham, jeg har alltid trodd at jeg måtte gjøre *dette*, og jeg måtte gjøre *det*.” Det er slik en—slik en forskjell på det, broder, hva du må gjøre og hva du ønsker å gjøre. Du er frelst, ikke fordi du hadde en eneste ting med det å gjøre. Du er frelst fordi Gud frelste deg før verdens grunnleggelse.

²⁰³ Hør, hør her, Bibelen sier i Åpenbaringen, jeg vil ta dere fra begynnelsen til det siste nå, Bibelen sier i Åpenbaringen at da dyret kom, så: “Forførte han alle på jorden”, dyret gjorde det, “han forførte alle på jorden, som ikke hadde sine navn skrevet i Livets Bok hos Lammet,” siden vekkelsen begynte, høres det riktig ut? Vel, siden predikanten holdt den mektige talen? Siden den mannen ble helbredet? “Siden verdens grunnleggelse.”

²⁰⁴ Hvor ble Jesus slaktet, på Golgata? Nei, sir. Jesus ble slaktet før verdens grunnleggelse. “Se Guds Lam, som ble slaktet før verdens grunnleggelse.” Gud, i begynnelsen, da Han så synden, Han så hva som hadde skjedd, så talte Han Ordet. Og Jesus ble slaktet før verdens grunnleggelse. Og enhver person som ble frelst, ble frelst, ifølge Bibelen, da Lammet ble slaktet i Guds sinn, før verdens grunnleggelse. Du var regnet med i frelsen da. Så hva skal du gjøre med Det?

205 Det er Gud. Velsignet være Herrens Navn! “Det er Gud som virker; ikke ham som vil eller ham som løper, men Gud som viser nåde.”

Hvis Jesus ble slaktet før verdens grunnleggelse, tok det fire tusen år før det faktisk skjedde. Men når Gud talte det tilbake her, er ethvert Guds Ord urokkelig. Det er uforanderlig. Det er uknuselig. Det kan ikke slå feil. Og da Gud slaktet Sønnen før verdens grunnleggelse, ble Han like så mye slaktet da som Han ble på Golgata. Det er et ferdig produkt, når Gud sier det. Og husk, da Lammet ble slaktet, var frelsen din regnet med i offeret, fordi Bibelen sier at navnet ditt var “Skrevet i Livets Bok hos Lammet før verdens grunnleggelse.”

Hva med det? Så hva skal vi gjøre? Det er Gud som viser nåde. Det er Gud som kalte deg. Det er Gud som utvalgte deg i Kristus før verdens grunnleggelse. Jesus sa: “Dere har—dere har ikke utvalgt Meg. Jeg har utvalgt dere. Og Jeg kjente dere før verdens grunnleggelse.” Slik er det.

206 Så, ser dere, det tar frykten bort fra deg. “Åh, jeg lurer på om jeg klarer å holde fast? Jeg vil klare det, lovet være Gud, hvis jeg bare kan klare å holde fast.” Det kommer ikke an på om jeg holder fast eller ikke. Det er hvorvidt Han holdt ut eller ikke. Det er hva—hva Han har gjort, ikke hva jeg har gjort. Det er hva Han har gjort.

Som under loven om gjenløsning. Dette er en liten ting jeg vil si før jeg avslutter.

207 Hva om en gammel hoppe fødte et lite muldyr? Og det lille muldyret hadde to defekte ører. Han var skjeløyd og kalvbeint, hjulbeint. Halen hans stakk rett opp i luften. Dyret så helt fryktelig ut! Ja, hvem som helst . . . Hvis det lille muldyret kunne tenke, si: “Vent nå litt. Når de kommer ut fra huset denne morgenen, sier jeg deg, jeg vil sikkert bli slått i hodet. Fordi, de vil aldri oppfostre meg. Se for en forferdelig skapning jeg er. Jeg har ikke engang en sjanse.”

208 Vel, det er riktig. Du har ingen sjanse. “Vel, jeg ble født inn i denne verden, men se her for en fryktelig skapning jeg er. Så jeg—jeg—jeg—jeg vil ikke ha en sjanse. Jeg vil ikke klare det. Jeg kan ikke klare det.” Skjønner?

209 Men hva om moren hans virkelig er opplært i loven? Hun vil si: “Sønn, det er riktig. Du er helt misdannet, og du fortjener ikke engang å spise maten fra jorden. Det er riktig. Du fortjener det ikke. Men, sønn, når alt kommer til alt er du min første. Og, du vet, du er født under en fødselsrett. Og presten vi ikke se deg. Men for navnet ditt må det være et uskyldig lam uten lyte, som må dø i ditt sted, så du kan leve.”

210 Vel, det lille muldyret kunne bare slå hælene sammen og begynne å glede seg. Spiller ingen rolle hva han er, for han vil

aldri bli sett av dommeren, presten. Det er lammet som presten ser på. Ikke muldyret; lammet!

211 Og det er Kristus som Gud ser på, ikke deg. Det er Kristus. Så hvis det ikke er noen feil i Ham, hvordan kan det være feil? Hvordan kan Han finne feil, når du er død og ditt liv er skjult i Kristus i Gud, forseglet ved Den Hellige Ånd? “De som er født av Gud synder ikke, for han kan ikke synde.” Hvordan kan han synde når et fullkomment offer står i hans sted? Gud ser aldri på meg, Han ser på Kristus, fordi vi er i Kristus.

212 Nå, hvis jeg elsker Kristus, vil jeg leve med Ham. Han ville aldri brakt meg inn med mindre Han visste det. Hvis Gud frelste meg i dag, vel vitende om at Han ville miste meg seks uker fra i dag, så motarbeider Han Sin Egen hensikt. Riktig. Han kjenner ikke engang fremtiden da, hvis Han frelste meg og visste det. Hvorfor ville Han frelse meg om Han visste at Han ville miste meg? Gud gjør ikke ting og tar det så tilbake om to uker, for å holde Sitt løfte. Når Han frelser deg, er det for tid og Evighet.

213 Nå, du kan bli helt oppstemt og si: “Åh, ja, lovet være Gud! Halleluja! Jeg talte i tunger. Jeg ropte. Jeg fikk det. Halleluja!” Det betyr ikke at du fikk Den. Men, broder, når Noe kommer ned *her*, og du forankres med Kristus, da følger Åndens frukter deg. Vi vitner, vår ånd med Hans Ånd, at vi er Guds sønner og døtre. Vær så snill å få Det, venner.

214 Jeg kunne oppholde dere her hele kvelden med å snakke om det. Jeg elsker Det. Jeg elsker dere. Jeg kommer tilbake til dette lille tabernaklet, gang etter gang, hvis Gud sparer livet mitt. Jeg ønsker å se dere rotfestet og grunnfestet i den Hellige Troen. Jeg ønsker ikke å se dere bli kastet omkring av hver eneste lille lærdomsvind som kommer forbi og ryster dere, og holder på, og får litt blod i hendene sine eller litt rim i ansiktet sitt eller noe lignende, og ser et slags lys foran seg og en—en slags egoistisk ting, som Bibelen sier: “Oppblåst i sitt hjerte og har ikke forstått noe.” Det er riktig. Jeg vil at dere skal stå stødige på Ordet. Hvis det er SÅ SIER HERREN, hold dere til Det, lev med Det. Det er denne tids Urim og Tummim. Gud vil at du skal leve ved Det. Hvis det ikke er i Ordet, så glem det. Lev for Gud, lev for Kristus.

215 Og hvis ditt hjerte begynner å forville seg bort, så vet du at det er noe som har skjedd, gå tilbake til alteret og si: “Kristus, forny min . . . frelsesfryd. Gi meg den kjærligheten jeg hadde en gang. Det lekker ut, Herre. Det er noe jeg har gjort. Gjør meg hellig igjen, stå. Å Herre, ingenting jeg kunne gjøre. Jeg kan ikke slutte med *dette* og slutte med *det*. Jeg ser hen til Deg, ta det bort fra meg, Herre, og jeg elsker Deg.”

216 Og gå bort fra alteret som en ny person i Kristus Jesus. Da trenger du ikke stole på menigheten din, stole på presten din, stole på pastoren din. Du stoler på Herren Jesu utgytte Blod. “Ved nåde er du frelst.”

La oss be.

²¹⁷ Herre, for en sterk undervisning! Det er på tide at denne lille menigheten tåler kjøtt og ikke lenger bare Ordets melk. Vi har vært for mye i melken nå, og gitt babyen flasken sin. Men vi må ha kraftig kost, for dagen nærmer seg. Veldig vanskelige tider er for hånden, og flere vanskeligheter ligger i veien. Og vi vet at det aldri vil komme bedre tider. Vi vet at vi er ved enden. Tidene vil stadig bli verre og verre inntil Jesus kommer, ifølge Skriften.

²¹⁸ Vi kan ikke love dem noe i dette livet. Men i det kommende livet kan vi love dem Evig Liv ved Ditt Ord, hvis de vil tro på Guds Sønn og ta imot Ham som deres Forsoning, som den Ene Som stod i deres sted, som den Ene Som tok syndene deres. Gi det nå.

²¹⁹ Må vantro bli troende. Må de som later som i menigheten her i kveld, som har bekjent seg til religion og bare er i menigheten, må de motta en opplevelse med Gud; så at en slik kjærlighet kommer inn i deres hjerte, at de gråter for syndene sine, dør ut til seg selv, og blir født på ny ved Den Hellige Ånd og blir ydmyke og vennlige, kjærlige, og fulle av glede og velsignelser. Lever et slikt liv, at de er så salte at de får menneskene rundt seg til å tørste etter å bli lik dem. Gi det, Herre, for vi ber om det i Hans Navn.

Og med våre hoder bøyd.

²²⁰ Jeg lurer i kveld på om det er en her, som vil si: "Broder Branham, hvis jeg ble veid i Guds vekt på det tidspunktet, ville jeg aldri, aldri, aldri kunne oppfylle kvalifikasjonene som du taler om i kveld. Jeg vil at du skal huske meg i bønn, at jeg vil forandre min levemåte, og at Gud vil komme inn og ta dette tøvet ut av meg og gjøre meg til en ekte kristen"? Vil du rekke opp hånden for bønn, mens du, hvis du vil? Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg bak der. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, søster.

Hellig, Hellig, Hellig, Herren hærskares Gud.
Himmelen og jorden er fylt av Deg,
Himmelen og jorden priser Deg,
Å Høyeste Herre.

Hellig . . .

²²¹ Mens du tenker nå, og ber, idet du føler deg overbevist om at du har levd feil, og du ønsker å leve rett, vil du bare rekke opp hånden din og si: "Gud, gjør meg til det jeg burde være"? Gud velsigne deg, lille dame. "Gud, gjør meg til det jeg burde være." Gud velsigne deg, broder, søster, deg, deg, deg *her* borte.

²²² Dagen går mot hell. Jeg vet det er vanskelig, venner, men det er bedre å kjenne Sannheten nå. Be stille nå.

Hellig, Hellig, Hellig, Herre Gud . . .

Han alene er hellig.

... fylt av Deg,
Himmelen og jorden priser Deg,
Å Høyeste Herre.

223 Himmelske Far, mens solen går ned i kvelden, rødstrupene samler seg i trærne med sine kjære. Alle fuglene går til redene sine. Duene flyr opp på ledningene, høyt, så slangene ikke vil plage dem gjennom natten. De sitter der og kurrer til hverandre inntil de sovner. Solen går til slutt ned.

224 En dag kommer vi til den stunden. Solen kommer til å gå ned. Jeg vet ikke når, Herre. Men det er mennesker her i kveld som er overbevist om at de har levd feil, og de vil komme til det stedet, slik Lincoln kom til det da han lå for døden, sa: "Vend hodet mitt mot solnedgangen." Og han begynte: "Fader vår, Du som er i Himmelen."

225 Som Moody sa en gang: "Er dette døden? Dette er min kroningsdag."

226 Å Du Evige, ta imot dem akkurat nå, ved tro, mens de sitter der på plassene sine. Du banket på hjertet deres, på plassen. Det er alteret deres. Dette er stunden da Du vil ta imot dem, akkurat nå. Du sa: "Den som kommer til Meg, vil Jeg slett ikke støte bort."

227 Og en dag når solen går ned, kona eller mannen står ved sengen, legene har gått bort. Å Hellig, Hellig, den vakre, skjønne stillheten rett før solen går ned. Når vi kunne stå opp og si:

Solnedgang og Aftenstjerne,
Og ett klart kall til meg!
Og må det ikke være noen jamring ved
strandkanten,
Når jeg forlater havnen.

228 Å Gud, gi dem det i denne stund mens de venter, venter på at Guds velsignelse skal komme over dem. Ta all hissigheten, alt av verden bort fra dem, og skap et nytt hjerte i dem. Du sa: "Jeg vil ta bort det gamle hjertet og gi dem et kjødhjerte. Og Jeg vil legge Min Ånd i det hjertet, og de skal vandre i Mine lover og holde Mine bud." Fordi det er en lov basert på kjærlighet og ikke på plikt. Det er av kjærlighet. Og kjærligheten nøder oss til å gjøre det. Det er en kjærlighetsplikt, som nøder oss. Der er vår plikt å følge kjærligheten. Og jeg ber, Gud, at Du vil gi det til ethvert hjerte som løftet hånden i kveld.

229 Og de som ikke løftet hånden, må de nå, ved nåde, løfte sine hender for å ta imot Deg, og til å bli fylt med Din Ånd på denne saktmodige, milde, stille, ydmyke måten; og bli fylt av nåde, gå ut her som en forandret person. Hvordan fuglene vil synge annerledes, hvordan alle vil være annerledes etter denne stunden, Å Høyeste Herre.

Hellig, Hellig, Hellig, Herre Gud over jorden,
 Himmelen og jorden er fylt av Deg,
 Himmelen og jorden priser Deg,
 Å Høyeste Herre.

²³⁰ Dere som har bøyd hoder nå, dere som løftet hendene for å bli husket i bønn, føler du at Gud har talt til deg på en slik måte nå, ikke ved følelser, men bare noe langt nede i deg, føler du at Gud har gitt deg Evig Liv? Føler du at du går ut av menighetslokalet som en annerledes person i kveld? Vil dere løfte opp hendene deres igjen i kveld? Gud velsigne deg, gutten min. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, søster. Gud velsigne deg. Det er riktig. "Jeg vil gå fra dette menighetslokalet i kveld, som en ny person." Nyfødte babyer i Guds Rike.

²³¹ Hva skjedde? Jeg vet det er en skikk med å komme til alteret. Det er et metodist-alter, en metodist-skikk, mener jeg. Den ble innført i metodistkirken, på John Wesleys tid. Den eksisterte ikke på Bibelens tid. "Så mange som trodde ble lagt til Menigheten." Du kan tro hvor enn du er, ute på jordet, ute på gaten, hvor som helst. Hvor som helst, det spiller ingen rolle, så lenge du tar imot Kristus som din personlige Frelser. Det er Den Hellige Ånds gjerning, som kommer inn i ditt hjerte. Når dere tror Ham, tar imot Ham, har dere gått over fra døden til Livet, og dere blir nye skapninger i Kristus Jesus.

Gå meg ei forbi, Å milde Frelser,
 Reis dere opp nå.

. . . mitt ydmyke rop;
 Mens på andre Du kaller,
 Gå meg ei forbi.

²³² Nå ønsker jeg at den unge mannen og damen, som jeg antar er kona hans, som rakk opp hånden sin, jeg vil at du rekker opp hånden din igjen bak der; gutten min, med rød frakk på, og damen, at de tok imot Kristus som sin personlige Frelser. Den unge mannen som sitter her i en rullestol, tok imot Kristus som Sin Frelser, følte at Gud hadde frelst ham. Og andre bak der som løftet hendene sine, løft dem igjen slik at folket kan se seg omkring, ha fellesskap med dere.

²³³ Håndhils på dem, noen omkring som står i nærheten av dem. Si: "Gud velsigne deg. Velkommen inn i Guds Rike, min broder, min søster." Fellesskap, det er det vi ønsker. Gud velsigne . . . Håndhils på denne unge mannen her i stolen. Herren være med ham. Det er riktig. Vi ønsker deg velkommen inn i Den Hellige Ånds fellesskap.

²³⁴ Hvis du ikke har blitt døpt ennå og ønsker å bli døpt, så kom fram og fortell pastoren det. Bassenget her har til og med vann i seg, i kveld, hvis du ønsker å bli døpt. Alt er klart. (Hadde dere en dåp, likevel?) Men bassenget er klart hvis noen ønsker å bli døpt. Bibelen sier: "Omvend dere alle sammen, og la dere døpe i Jesu

Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få den Hellige Ånds gave. For løftet er til dere og deres barn, dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud skal kalle.”

²³⁵ Elsker dere Ham? Løft deres hender. Åh, er Han ikke underfull? Har dere gledet dere over dette Hebreerbrevet? Elsker dere Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja. Underfullt. Nå, Det er ippetsettende. Åh, Det er strengt og Det er rett på sak, men vi elsker det. Det er slik vi ønsker å ha Det. Ville ikke hatt Det på noen annen måte.

²³⁶ Nå, tror dere at Paulus har myndighet til å forkynne Det på den måten? Paulus sa: “Om en Engel kom og forkynte noe annet evangelium, la ham være forbannet.” Stemmer det? Så vi elsker Ham av hele vårt hjerte.

²³⁷ Nå vil jeg spørre om pastoren vil komme hit bare et øyeblikk, vår meget kjære broder, broder Neville, og han vil si dere noen ord. Og nå, om Herren vil, vil vi se dere onsdag kveld, og avtaler da når vi skal dra til broder Graham Snellings kveldssamling. Og så vil forkynnelsen her fortsette videre med det 7. og 8. kapitlet, førstkommende onsdag kveld. Broder Neville.

HEBREERNE, KAPITTEL SYV ¹ NOR57-0915E
(Hebrews, Chapter Seven ¹)
HEBREEREBREVET-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag kveld, 15. september, 1957, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org